

Den Europæiske Unions Tidende

C 126 E

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

30. maj 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
2006/C 126 E/01	Fælles holdning (EF) nr. 4/2006 af 23. januar 2006 vedtaget af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af grundvandet mod forurening	1
2006/C 126 E/02	Fælles holdning (EF) nr. 5/2006 af 23. januar 2006 vedtaget af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire)	16
2006/C 126 E/03	Fælles holdning (EF) nr. 6/2006 af 10. marts 2006 vedtaget af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning)	33

DA

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 4/2006

fastlagt af Rådet den 23. januar 2006

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/.. /EF af ... om beskyttelse af grundvandet mod forurening

(2006/C 126 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Grundvand er en værdifuld naturressource, der skal beskyttes mod kemisk forurening. Dette er navnlig vigtigt i forbindelse med grundvandsafhængige økosystemer og i forbindelse med anvendelse af grundvand til vandforsyning til menneskeligt forbrug.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁴⁾ har som målsætning bl.a., at vandkvaliteten skal nå et niveau, der ikke giver anledning til væsentlige påvirkninger af og risici for sundhed og miljø.

(3) For at beskytte miljøet som helhed og ikke mindst menneskers sundhed bør skadevoldende koncentrationer af skadelige forurenende stoffer i grundvandet undgås, forebygges eller mindskes.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁵⁾ indeholder generelle bestemmelser om beskyttelse og bevaring af grundvandet. Ifølge nævnte direktivs artikel 17 skal der træffes foranstaltninger til forebyggelse af og kontrol med grundvandsforurening, herunder kriterier for vurdering af god kemisk tilstand for grundvand og kriterier for identifikation af en væsentlig og vedvarende opadgående tendens og for fastlæggelse af udgangspunktet for at vende denne tendens.

(5) På baggrund af behovet for at opnå ensartede niveauer for beskyttelse af grundvandet bør der udarbejdes kvalitetskrav og tærskelværdier samt metoder baseret på en fælles tilgang, så der kan opstilles kriterier for vurdering af grundvandsforekomsternes kemiske tilstand.

(6) Kvalitetskravene med hensyn til nitrater, plantebeskyttelsesprodukter og biocider bør opstilles som EF-kriterier for vurdering af grundvandsforekomsternes kemiske tilstand, og der bør sikres overensstemmelse med henholdsvis Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget ⁽⁶⁾, Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om

⁽¹⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ EUT C 109 af 30.4.2004, s. 29.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 28. april 2005 (EUT C 45 E af 23.2.2006, s. 75), Rådets fælles holdning af 23. januar 2006 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1. Ændret ved beslutning nr. 2455/2001/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter ⁽²⁾.
- (7) Bestemmelserne om grundvandets kemiske tilstand finder ikke anvendelse på høje, naturligt forekommende koncentrationer af stoffer eller ioner eller deres indikatorer, der findes enten i en grundvandsforekomst eller i tilknyttede forekomster af overfladevand som følge af specifikke hydro-geologiske forhold, der ikke er omfattet af definitionen af forurening. De finder heller ikke anvendelse på midlertidige, områdemæssigt begrænsede ændringer i strømretning og kemisk sammensætning, der ikke betragtes som indtrængninger.
- (8) Der bør opstilles kriterier for identifikation af væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationen af forurenende stoffer og for fastlæggelse af udgangspunktet for at vende sådanne tendenser, under hensyntagen til sandsynligheden for negativ påvirkning af dertil knyttede akvatiske økosystemer eller afhængige terrestriske økosystemer.
- (9) Medlemsstaterne bør, når det er muligt, anvende statistiske procedurer, forudsat at de er i overensstemmelse med internationale standarder og bidrager til sammenligneligheden mellem medlemsstaternes overvågningsresultater gennem længere perioder.
- (10) Ifølge tredje led i artikel 22, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF ophæves Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvand mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer ⁽³⁾ med virkning fra den 22. december 2013. Det er nødvendigt at sikre kontinuiteten i den beskyttelse, der gives ved direktiv 80/68/EØF hvad angår foranstaltninger med sigte på at forebygge eller begrænse både direkte og indirekte udledning af forurenende stoffer til grundvand.
- (11) Det er nødvendigt at sondre mellem farlige stoffer, hvoraf udledning bør forebygges, og andre forurenende stoffer, hvoraf udledning bør begrænses. Bilag VIII til direktiv 2000/60/EF, der opregner de vigtigste forurenende stoffer af relevans for vandmiljøet, bør anvendes til at identificere farlige og ikke-farlige stoffer, der udgør en eksisterende eller potentiel forureningsrisiko.
- (12) For at sikre en konsekvent grundvandsbeskyttelse bør medlemsstater, der deler grundvandsforekomster, samordne deres aktiviteter med hensyn til overvågning, indførelse af tærskelværdier og identifikation af relevante farlige stoffer.
- (13) Medlemsstaterne bør under visse omstændigheder have tilladelse til at indrømme undtagelser fra foranstaltninger med henblik på at forebygge eller begrænse udledning af forurenende stoffer til grundvandet.
- (14) Det er nødvendigt at opstille overgangsbestemmelser for tidsrummet mellem gennemførelsesdatoen for nærværende direktiv og den dato, hvor direktiv 80/68/EØF ophæves.
- (15) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

1. Dette direktiv fastsætter specifikke foranstaltninger til forebyggelse af og kontrol med forurening af grundvand, jf. artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2000/60/EF. Disse foranstaltninger omfatter navnlig:

- kriterier for vurdering af god kemisk grundvandstilstand, og
- kriterier for identifikation og vending af en væsentlig og vedvarende opadgående tendens og for fastlæggelse af udgangspunktet for at vende tendensen.

2. Dette direktiv supplerer også de allerede gældende bestemmelser om forebyggelse eller begrænsning af udledning af forurenende stoffer til grundvand, jf. direktiv 2000/60/EF, og tager sigte på at forebygge en forringelse af tilstanden af alle grundvandsforekomster.

Artikel 2

Definitioner

Ud over definitionerne i artikel 2 i direktiv 2000/60/EF forstås i dette direktiv ved:

- »kvalitetskrav for grundvand«: et miljøkvalitetskrav, der udtrykkes som den koncentration af et bestemt forurenende stof, en gruppe af forurenende stoffer eller en forureningsindikator i grundvand, som ikke bør overskrides af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/19/EF (EUT L 44 af 15.2.2006, s. 15).

⁽²⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽³⁾ EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43. Ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- 2) »tærskelværdi«: et kvalitetskrav for grundvand, som medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 3
- 3) »væsentlig og vedvarende opadgående tendens«: statistisk signifikant stigning i koncentrationen af et forurenende stof, en gruppe af forurenende stoffer eller en forureningsindikator, som udgør en miljømæssig risiko, der kræver, at tendensen vendes, jf. artikel 5
- 4) »udledning af forurenende stoffer til grundvand«: direkte eller indirekte udledning af forurenende stoffer til grundvand som følge af menneskelige aktiviteter.

Artikel 3

Kriterier for vurdering af grundvands kemiske tilstand

1. Med henblik på at vurdere den kemiske tilstand af en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster i henhold til punkt 2.3 i bilag V til direktiv 2000/60/EF anvender medlemsstaterne følgende kriterier:

- a) kvalitetskravene for grundvand i bilag I
 - b) de tærskelværdier, som medlemsstaterne skal fastsætte efter proceduren i bilag II, del A, for de forurenende stoffer, grupper af forurenende stoffer og forureningsindikatorer, for hvilke det på en medlemsstats område er fastslået, at de bidrager til karakteriseringen af grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster som truet, idet der mindst skal tages hensyn til listen i bilag II, del B.
2. Tærskelværdier kan fastsættes på nationalt plan, for et vandområdedistrikt eller for den del af et internationalt vandområdedistrikt, der hører ind under en medlemsstats område, eller for en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster.
3. Medlemsstaterne sikrer, at fastsættelsen af tærskelværdier for grundvandsforekomster, som to eller flere medlemsstater er fælles om, og for grænseoverskridende grundvandsforekomster, samordnes mellem de pågældende medlemsstater i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 2000/60/EF.
4. Strækker en grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster sig ud over Fællesskabets område, skal den eller de berørte medlemsstater bestrebe sig på at opstille tærskelværdier i samordning med det eller de berørte tredjelande, i henhold til artikel 3, stk. 5, i direktiv 2000/60/EF.
5. Senest den 22. december 2008 fastsætter medlemsstaterne for første gang tærskelværdier i henhold til stk. 1, litra b).

Alle fastsatte tærskelværdier offentliggøres i de vandområdeplaner, der skal indsendes i henhold til artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, inkl. et resumé af oplysningerne i bilag II, del C.

6. Medlemsstaterne ændrer listen over tærskelværdier, hver gang nye oplysninger om forurenende stoffer, grupper af forurenende stoffer eller forureningsindikatorer viser, at der bør fastsættes en tærskelværdi for et yderligere stof, eller at en eksisterende tærskelværdi bør ændres, eller at en tærskelværdi, der tidligere er slettet af listen, skal genoptages på den, for at beskytte menneskers sundhed og miljøet.

Grænseværdier kan slettes af listen, når den pågældende grundvandsforekomst ikke længere er udsat for risiko fra tilsvarende forurenende stoffer, grupper af forurenende stoffer eller forureningsindikatorer.

Enhver ændring i listen over tærskelværdier indberettes i forbindelse med den periodiske revision af vandområdeplanerne.

7. Kommissionen offentliggør en rapport senest den 22. december 2009 på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne forelægger i overensstemmelse med stk. 5.

Artikel 4

Procedure for vurdering af grundvands kemiske tilstand

1. Medlemsstaterne anvender den procedure, der er beskrevet i stk. 2, til at vurdere den kemiske tilstand af en grundvandsforekomst. Hvor det er relevant, kan medlemsstaterne ved anvendelse af denne procedure vurdere grundvandsforekomster under ét, jf. bilag V til direktiv 2000/60/EF.

2. En grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster anses for at have en god kemisk tilstand, når:

- a) grundvandskvalitetskravene som anført i bilag I og de relevante tærskelværdier, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 3 og bilag II, ikke overskrides i nogen af overvågningspunkterne i denne grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster; eller
- b) grundvandskvalitetskravene eller tærskelværdien overskrides i et eller flere overvågningspunkter, men en relevant undersøgelse i overensstemmelse med bilag III bekræfter, at:
 - i) det på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i punkt 3 i bilag III, kan fastslås, at koncentrationerne af forurenende stoffer, der overskrider grundvandskvalitetskravene eller tærskelværdierne, ikke anses for at udgøre en væsentlig miljörisiko, idet der i relevant omfang tages hensyn til omfanget af den grundvandsforekomst, der berøres

- ii) de øvrige betingelser for god kemisk tilstand for grundvand som anført i tabel 2.3.2 i bilag V til direktiv 2000/60/EF er opfyldt, jf. punkt 4 i bilag III til nærværende direktiv
- iii) kravene i artikel 7, stk. 3, i direktiv 2000/60/EF i givet fald er opfyldt, jf. punkt 4 i bilag III til nærværende direktiv
- iv) grundvandsforekomsten eller nogle af forekomsterne i gruppen af grundvandsforekomster ikke er så forurenede, at menneskers mulighed for at anvende dem er blevet væsentligt forringet.

3. Medlemsstaterne offentliggør et resumé af vurderingen af grundvandets kemiske tilstand i vandområdeplanerne i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2000/60/EF.

Dette resumé, der er udarbejdet for vanddistriktområdet eller den del af det internationale vanddistriktområde, der ligger på en medlemsstats område, skal også omfatte en forklaring på, hvordan overskridelserne af kvalitetskravene eller tærskelværdierne i individuelle overvågningspunkter er blevet taget i betragtning i den endelige vurdering.

4. Hvis en grundvandsforekomst klassificeres som havende god kemisk tilstand, jf. stk. 2, litra b), træffer medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 2000/60/EF de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at beskytte de akvatiske økosystemer, terrestiske økosystemer og menneskers brug af grundvand, der er afhængig af den del af grundvandsforekomsten, der repræsenteres i det eller de overvågningspunkter, hvor et grundvandskvalitetskrav eller en tærskelværdi er overskredet.

Artikel 5

Identifikation af en væsentlig og vedvarende opadgående tendens og fastlæggelse af udgangspunktet for at vende tendensen

1. Medlemsstaterne identificerer eventuelle væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationerne af forurenende stoffer, grupper af forurenende stoffer og forureningsindikatorer i grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster, der anses for at være truede, og fastlægger udgangspunktet for at vende tendenserne, jf. bilag IV.

2. Medlemsstaterne vender tendenser, som udgør en væsentlig risiko for skade på vandøkosystemers eller terrestriske økosystemers kvalitet, menneskers sundhed eller legitim nuværende eller potentiel anvendelse af vandmiljøet på grundlag af det indsatsprogram, der er omhandlet i artikel 11 i direktiv 2000/60/EF, med henblik på en progressiv reduktion af forureningen af grundvandet.

3. Medlemsstaterne fastlægger udgangspunktet for at vende tendensen som en procentdel af det grundvandskvalitetskrav, der er fastsat i bilag I, og af de tærskelværdier, der er fastsat i henhold til artikel 3 på grundlag af den identificerede tendens og den dermed forbundne miljærisko i henhold til del B, punkt 1, i bilag IV.

4. I de vandområdeplaner, der skal indsendes i henhold til artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, giver medlemsstaterne et resumé af:

a) den måde, hvorpå tendensvurderingen fra de enkelte overvågningspunkter inden for en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster har bidraget til i overensstemmelse med bilag V, punkt 2.5, i nævnte direktiv at identificere, at der i disse forekomster er en vedvarende og væsentlig opadgående tendens i koncentrationen af forurenende stoffer, eller at en sådan tendens er ved at vende, og

b) begrundelsen for det udgangspunkt, der er fastlagt i henhold til stk. 3.

5. Hvor det er nødvendigt for at vurdere virkningen af eksisterende forureningsfaner i grundvandsforekomster, som kan gøre det vanskeligt at nå målene i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF, og især af de faner, som skyldes punktkilder og forurenede områder, foretager medlemsstaterne yderligere tendensvurderinger af identificerede forurenende stoffer for at kontrollere, at faner fra forurenede områder ikke breder sig, ikke forringer den kemiske tilstand af grundvandsforekomsten eller gruppen af grundvandsforekomster og ikke udgør en risiko for menneskers sundhed og for miljøet. Resultaterne af disse vurderinger resumeres i de vandområdeplaner, der skal indsendes i henhold til artikel 13 i direktiv 2000/60/EF.

Artikel 6

Foranstaltninger til at forebygge eller begrænse udledning af forurenende stoffer til grundvand

1. For at nå målet om at forebygge eller begrænse udledning af forurenende stoffer til grundvand, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), i direktiv 2000/60/EF, sikrer medlemsstaterne, at det indsatsprogram, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 11 i nævnte direktiv, omfatter nedenstående foranstaltninger:

a) alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at forsøge at hindre udledning af alle farlige stoffer til grundvand. Medlemsstaterne tager ved identifikationen af disse stoffer især hensyn til farlige stoffer, der tilhører de familier eller grupper af forurenende stoffer, der er nævnt punkt 1-6 i bilag VIII til direktiv 2000/60/EF, og til stoffer, der tilhører de familier eller grupper af forurenende stoffer, der er nævnt i punkt 7-9 i nævnte bilag, når disse anses for at være farlige

b) for så vidt angår de forurenende stoffer, der er nævnt i bilag VIII til direktiv 2000/60/EF, som ikke anses for at være farlige, og eventuelle andre ufarlige forurenende stoffer, som ikke er nævnt i det pågældende bilag, som medlemsstaterne anser for at udgøre en nuværende eller potentiel forureningsrisiko, alle nødvendige foranstaltninger til at begrænse udledning til grundvand for at sikre, at sådanne udledninger ikke medfører forringelse af grundvandets gode kemiske tilstand, ikke medfører væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationerne af forurenende stoffer i grundvand og ikke på anden måde medfører forurening af grundvand. Disse foranstaltninger skal tage hensyn til fastslået bedste praksis, herunder bedste miljøpraksis og bedste tilgængelige teknologi, der er specificeret i den relevante fællesskabslovgivning.

Med henblik på fastsættelsen af foranstaltninger som nævnt i litra a) eller b) kan medlemsstaterne som første skridt identificere, under hvilke omstændigheder de forurenende stoffer, der er anført i bilag VIII til direktiv 2000/60/EF, især essentielle metaller og metalforbindelser som nævnt i punkt 7 i det pågældende bilag, skal betragtes som farlige eller ufarlige.

2. Der tages hensyn til udledningen af forurenende stoffer fra diffuse forureningskilder, der har indvirkning på grundvandets kemiske tilstand, når som helst det er teknisk muligt.

3. Med forbehold af eventuelle strengere krav i anden fællesskabslovgivning kan medlemsstaterne undtage udledninger af forurenende stoffer fra foranstaltningerne i stk. 1, hvis de:

a) er resultatet af direkte udledninger, som er tilladt i henhold til artikel 11, stk. 3, litra j), i direktiv 2000/60/EF

b) af de kompetente myndigheder anses for at være af så lille mængde og koncentration, at der hverken nu eller i fremtiden er fare for en forringelse af kvaliteten af det modtagende grundvand

c) skyldes ulykker eller ekstraordinære omstændigheder af naturlig art, som ikke med rimelighed kunne have været forudset, undgået eller begrænset

d) er resultatet af kunstig infiltration eller forøgelse af grundvandsforekomster, der er tilladt i henhold til artikel 11, stk. 3, litra f), i direktiv 2000/60/EF

e) af de kompetente myndigheder anses for ikke at være teknisk muligt at undgå eller begrænse uden at anvende

i) foranstaltninger, der øger faren for menneskers sundhed eller for kvaliteten af miljøet som helhed, eller

ii) uforholdsmæssigt kostbare foranstaltninger til at fjerne forurenende stoffer fra forurenede jord eller undergrund

eller på anden måde kontrollere deres perkolering gennem jorden eller undergrunden

f) er resultatet af indgreb i overfladevand med henblik på bl.a. at afbøde virkningerne af oversvømmelser og tørke og med henblik på forvaltning af vand og vandveje, herunder på internationalt plan. Sådanne aktiviteter, herunder fældning, oprensning, flytning og deponering af sedimenter i overfladevand, finder sted i overensstemmelse med generelle bindende regler og, i givet fald, med tilladelser og godkendelser, der er udstedt på grundlag af sådanne regler, og som medlemsstaterne har udarbejdet med henblik herpå, forudsat at sådanne udledninger ikke bringer de miljømæssige mål, der er opstillet for de pågældende vandforekomster, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), nr. ii), i direktiv 2000/60/EF, i fare.

4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal føre en oversigt over de i stk. 3 omhandlede undtagelser med henblik på at kunne meddele dem til Kommissionen, på anmodning.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser

I tidsrummet mellem ... (*) og den 22. december 2013 tages der ved en eventuel ny godkendelsesprocedure efter artikel 4 og 5 i direktiv 80/68/EØF hensyn til kravene i artikel 3, 4 og 5 i nærværende direktiv.

Artikel 8

Tekniske tilpasninger

Bilag II, III og IV kan tilpasses til den videnskabelige og tekniske udvikling efter proceduren i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF under hensyn til den tidsplan for revision og ajourføring af vandområdeplanerne, der er omhandlet i samme direktivs artikel 13, stk. 7.

Artikel 9

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ... (*). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

(*) To år efter dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 10

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 11

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

BILAG I

KVALITETSKRAV FOR GRUNDVAND

1. Ved vurdering af grundvandets kemiske tilstand i henhold til artikel 4 forstås ved følgende grundvandskvalitetskrav de kvalitetskrav, der er omhandlet i tabel 2.3.2 i bilag V til direktiv 2000/60/EF, og som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 17 i samme direktiv.

Forurenende stof	Kvalitetskrav	Bemærkning
Nitrater	50 mg/l	Hvad angår aktiviteter, der er omfattet af direktiv 91/676/EØF, skal de nødvendige programmer og foranstaltninger i forbindelse med denne værdi (dvs. 50 mg/l) være i overensstemmelse med nævnte direktiv. ⁽¹⁾
Aktive stoffer i pesticider, herunder deres relevante omdannelses-, nedbrydnings- og reaktionsprodukter ⁽²⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (i alt) ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Aktiviteter, der ligger uden for anvendelsesområdet for direktiv 91/676/EØF, er ikke omfattet af denne bestemmelse.

⁽²⁾ Ved »pesticider« forstås plantebeskyttelsesmidler og biocidholdige produkter som defineret i henholdsvis artikel 2 i direktiv 91/414/EØF og artikel 2 i direktiv 98/8/EF.

⁽³⁾ »I alt« er lig med summen af alle individuelle pesticider, som påvises og kvantificeres under overvågningsproceduren.

2. Resultaterne af anvendelsen af kvalitetskrav for pesticider således som specificeret i nærværende direktiv foregriber ikke resultaterne af de risikovurderingsprocedurer, der kræves i direktiv 91/414/EØF eller direktiv 98/8/EF.
3. Hvis det for en given grundvandsforekomst skønnes, at grundvandskvalitetskravene vil kunne medføre, at miljømålene for tilknyttet overfladevand i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF ikke opfyldes, eller at der sker en væsentlig forringelse af sådanne forekomsters økologiske eller kemiske kvalitet eller en væsentlig beskadigelse af terrestriske økosystemer, som er direkte afhængige af grundvandsforekomsten, fastsættes der strengere tærskelværdier i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 3 og bilag II. De nødvendige programmer og foranstaltninger i forbindelse med en sådan tærskelværdi finder også anvendelse på aktiviteter, der er omfattet af direktiv 91/676/EØF.

BILAG II

TÆRSKELVÆRDIER FOR GRUNDVANDSFORURENENDE STOFFER OG FORURENINGSINDIKATORER

DEL A: RETNINGSLINJER FOR MEDLEMSSTATERNES FASTSÆTTELSE AF TÆRSKELVÆRDIER, JF. ARTIKEL 3

Medlemsstaterne fastsætter tærskelværdier for alle forurenende stoffer og forureningsindikatorer, der på baggrund af karakteriseringen i henhold til artikel 5 i direktiv 2000/60/EF karakteriserer grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster som værende i fare for ikke at opnå en god kemisk grundvandstilstand.

Hvis overvågningsresultaterne i et repræsentativt overvågningspunkt overskrider grænseværdierne, skal det af de fastsatte tærskelværdier fremgå, at der er risiko for, at en eller flere af forudsætningerne for en god kemisk grundvandstilstand som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b), nr. ii), iii) og iv), ikke er opfyldt.

Når medlemsstaterne fastsætter tærskelværdier, tager de hensyn til følgende retningslinjer:

1. Fastsættelsen af tærskelværdier bør være baseret på:
 - a) omfanget af vekselvirkningen mellem grundvand og tilknyttede vandøkosystemer og afhængige terrestriske økosystemer
 - b) forstyrrelser af grundvandets faktiske eller potentielle legitime anvendelser eller funktioner
 - c) alle forurenende stoffer, der karakteriserer grundvandsforekomster som truet, under hensyntagen til minimumslisten i del B
 - d) hydrogeologiske karakteristika, herunder oplysninger om baggrundsværdier og vandbalance.
2. Fastsættelsen af tærskelværdier bør også ske under hensyn til de forurenende stoffers oprindelse, deres mulige naturlige forekomst, deres toksikologi og dispersionstendens, deres persistens og deres bioakkumulationspotentiale.
3. Fastsættelsen af tærskelværdier bør understøttes af en kontrolmekanisme for så vidt angår de indsamlede data, som baseres på en evaluering af datakvalitet, analytiske overvejelser og baggrundsniveauer for stoffer, der både kan forekomme naturligt og som følge af menneskelige aktiviteter.

DEL B: MINIMUMSLISTE OVER FORURENENDE STOFFER OG INDIKATORER, FOR HVILKE MEDLEMSSTATERNE SKAL OVERVEJE AT FASTSÆTTE TÆRSKELVÆRDIER I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 3

1. Stoffer eller ioner, der både kan forekomme naturligt og som følge af menneskelige aktiviteter

Arsen

Cadmium

Bly

Kviksølv

Ammonium

Chlorid

Sulfat

2. Menneskeskabte syntetiske stoffer

Trichlorethylen

Tetrachlorethylen

3. Parametre, der er indikatorer for salt eller andre indtrængende stoffer ⁽¹⁾

Ledningsevne

⁽¹⁾ Hvad angår saltkoncentrationer som følge af menneskelige aktiviteter kan medlemsstaterne beslutte at fastsætte tærskelværdier for enten sulfat og chlorid eller ledningsevne.

DEL C: OPLYSNINGER, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL FORELÆGGE VEDRØRENDE FORURENENDE STOFFER OG INDIKATORER, FOR HVILKE DER ER FASTSAT TÆRSKELVÆRDIER

I de vandområdeplaner, der skal forelægges i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, giver medlemsstaterne et resumé af, hvordan proceduren i del A i nærværende bilag er blevet fulgt.

I det omfang, det er muligt, fremsender medlemsstaterne navnlig oplysninger vedrørende:

- a) antallet af grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster, der karakteriseres som truet, og hvilke forurenende stoffer og forureningsindikatorer der bidrager til denne klassifikation, herunder de observerede koncentrationer/værdier
 - b) hver enkelt grundvandsforekomst, der karakteriseres som truet, navnlig forekomsternes størrelse, forholdet mellem grundvandsforekomsterne og det tilknyttede overfladevand og direkte afhængige terrestriske økosystemer og, for naturligt forekommende stoffers vedkommende, de naturlige baggrunds niveauer i grundvandsforekomsterne
 - c) tærskelværdierne, hvad enten de gælder på nationalt plan, for et vandområdedistrikt eller for den del af et internationalt vandområdedistrikt, der hører under en medlemsstats område, eller for en grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster
 - d) forholdet mellem tærskelværdierne og
 - i) for naturligt forekommende stoffers vedkommende, de observerede baggrunds niveauer
 - ii) miljøkvalitetskrav og andre vandbeskyttelseskrav på nationalt plan, på fællesskabsplan eller på internationalt plan, og
 - iii) alle relevante forhold angående de forurenende stoffers toksikologi, økotoksikologi, persistens, bioakkumulationspotentialer og dispersionstendens.
-

BILAG III

VURDERING AF GRUNDVANDETS KEMISKE TILSTAND

1. Vurderingsproceduren til bestemmelse af den kemiske tilstand af en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster gennemføres for alle grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster, der karakteriseres som truet, og for hvert af de forurenende stoffer, som bidrager til, at den pågældende grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster karakteriseres således.
 2. I forbindelse med de i artikel 4, stk. 2, litra b), omhandlede undersøgelser tager medlemsstaterne hensyn til:
 - a) oplysninger indsamlet som led i den karakterisering, der skal foretages efter artikel 5 i direktiv 2000/60/EF og punkt 2.1, 2.2 og 2.3 i bilag II hertil
 - b) de resultater af grundvandsovervågningsnettet, der er opnået i overensstemmelse med bilag V, punkt 2.4, i direktiv 2000/60/EF, og
 - c) alle andre relevante oplysninger, herunder en sammenligning mellem den årlige aritmetiske gennemsnitskoncentration af de pågældende forurenende stoffer i et overvågningspunkt og grundvandskvalitetskravene i bilag I og de tærskelværdier, medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med artikel 3 og bilag II.
 3. Til undersøgelse af om kravene til en god kemisk grundvandstilstand som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b), nr. i) og iv) er opfyldt, foretager medlemsstaterne, hvor det er relevant og muligt, og på grundlag af passende aggregering af overvågningsresultaterne, eventuelt med udgangspunkt i skønnede koncentrationer baseret på en konceptuel model af grundvandsforekomsten eller gruppen af grundvandsforekomster, en vurdering af omfanget af den grundvandsforekomst, der har en årlig aritmetisk gennemsnitskoncentration af et forurenende stof, som ligger over grundvandskvalitetskravet eller en tærskelværdi.
 4. Til undersøgelse af om kravene til en god kemisk grundvandstilstand som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b), nr. ii) og iii), er opfyldt, skal medlemsstaterne, hvor det er relevant og muligt, og på grundlag af relevante overvågningsresultater og en passende konceptuel model af grundvandsforekomsten vurdere:
 - a) mængder og koncentrationer af forurenende stoffer, der overføres eller sandsynligvis bliver overført fra grundvandsforekomsten til de tilknyttede overfladevandområder eller direkte afhængige terrestriske økosystemer
 - b) den skønnede påvirkning fra mængder og koncentrationer af forurenende stoffer, der overføres til de tilknyttede overfladevandområder og direkte afhængige terrestriske økosystemer
 - c) omfanget af salt eller andre indtrængende stoffer i grundvandsforekomsten, og
 - d) den risiko, som de forurenende stoffer i grundvandsforekomsten udgør for kvaliteten af drikkevand, der indvindes eller tænkes indvundet fra grundvandsforekomsten.
 5. Medlemsstaterne forelægger et kort, der for hver grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster viser grundvandets kemiske tilstand, jf. bilag V, punkt 2.4.5 og 2.5, i direktiv 2000/60/EF. På disse kort skal medlemsstaterne desuden, hvis det er relevant og muligt, anføre alle de overvågningspunkter, hvor grundvandskvalitetskravene og/eller -tærskelværdierne overskrides.
-

BILAG IV

IDENTIFIKATION AF VÆSENTLIGE OG VEDVARENDE OPADGÅENDE TENDENSER OG VENDING HERAF

DEL A: IDENTIFIKATION AF VÆSENTLIGE OG VEDVARENDE OPADGÅENDE TENDENSER

Medlemsstaterne identificerer væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i alle grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster, der er karakteriseret som truet i henhold til bilag II til direktiv 2000/60/EF, under hensyntagen til følgende krav:

1. I overensstemmelse med punkt 2.4 i bilag V til direktiv 2000/60/EF skal overvågningsprogrammet udformes med henblik på at konstatere væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationerne af de forurenende stoffer, der er identificeret i medfør af artikel 3 i nærværende direktiv.
2. Ved identifikation af væsentlige og vedvarende opadgående tendenser følges følgende procedure:
 - a) Der udvælges tilstrækkelige overvågningsfrekvenser og overvågningssteder til:
 - i) at fremskaffe de nødvendige oplysninger til at sikre, at sådanne opadgående tendenser kan skelnes fra naturlig variation med en tilstrækkelig grad af pålidelighed og præcision
 - ii) at sådanne opadgående tendenser kan identificeres i så god tid, at der kan gennemføres foranstaltninger med henblik på at forebygge eller i det mindste, så vidt det er praktisk muligt, begrænse miljømæssigt væsentlige forringelser af grundvandskvaliteten. Denne identifikation foretages for første gang i 2009, hvis det er muligt, og under hensyn til de eksisterende data i forbindelse med rapporten om identifikation af tendenser som led i den første vandområdeplan, jf. artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, og mindst hvert sjette år derefter
 - iii) at tage hensyn til grundvandsforekomstens fysiske og kemiske tidsbestemte karakteristika, herunder grundvands strømningsforhold og grundvandsdannelse og hvor lang tid perkolering gennem jorden eller undergrunden tager.
 - b) Der anvendes overvågnings- og analysemetoder, som er i overensstemmelse med internationale kvalitetskontrol-principper, herunder, hvis det er relevant, CEN eller nationale standardiserede metoder, for at sikre ækvivalent videnskabelig kvalitet og sammenlignelighed af de fremlagte data.
 - c) Vurderingen baseres på en statistisk metode, f.eks. regressionsanalyse, med henblik på tendensanalyse i tidsserier i de enkelte overvågningspunkter.
 - d) For at undgå skævheder i identifikationen af tendenser skal alle målinger under kvantificeringsgrænsen fastsættes til halvdelen af værdien af den højeste kvantificeringsgrænse, der forekommer i tidsserierne undtagen for det samlede pesticidindhold.
3. Ved identifikation af væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationerne af stoffer, som både forekommer naturligt og som følge af menneskelige aktiviteter, tages der hensyn til de data, der er indsamlet før overvågningsprogrammets start, med henblik på at rapportere om identifikationen af tendenser som led i den første vandområdeplan, jf. artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, hvis sådanne data foreligger.

DEL B: UDGANGSPUNKTER FOR VENDING AF TENDENSER

I henhold til artikel 5 skal medlemsstaterne vende identificerede væsentlige og vedvarende opadgående tendenser, hvor disse tendenser udgør en risiko for skade på tilknyttede vandøkosystemer, direkte afhængige terrestriske økosystemer, menneskers sundhed eller legitime nuværende eller potentielle anvendelser af vandmiljøet, under hensyntagen til følgende krav:

1. Udgangspunktet for at gennemføre foranstaltninger til at vende væsentlige og vedvarende opadgående tendenser foreligger, når koncentrationen af det forurenende stof når op på 75 % af parameterværdierne for grundvandskvalitetskra-vene i bilag I og af tærskelværdierne i henhold til artikel 3, medmindre:
 - a) der kræves et tidligere udgangspunkt, således at foranstaltninger til at vende tendensen kan forebygge eventuelle miljømæssigt væsentlige forringelser af grundvandskvaliteten på den mest omkostningseffektive måde eller i det mindste så vidt muligt begrænse dem
 - b) et andet udgangspunkt er berettiget, hvis det på grundlag af detektionsgrænsen ikke er muligt at fastslå, at der er tale om en tendens svarende til 75 % af parameterværdierne, eller
 - c) tendensens stigningstakt og muligheden for at vende den betyder, at et senere udgangspunkt for foranstaltninger til at vende tendensen fortsat vil gøre det muligt at forebygge eventuelle miljømæssigt væsentlige forringelser af grundvandskvaliteten på den mest omkostningseffektive måde eller i det mindste så vidt muligt begrænse dem.

Hvad angår aktiviteter, der er omfattet af direktiv 91/676/EØF, skal udgangspunktet for gennemførelsen af foranstaltninger til at vende væsentlige og vedvarende opadgående tendenser fastsættes i overensstemmelse med nævnte direktiv og direktiv 2000/60/EF.

2. Så snart et udgangspunkt er blevet fastlagt for en grundvandsforekomst, der er karakteriseret som truet, jf. punkt 2.4.4 i bilag V til direktiv 2000/60/EF og del B, punkt 1, i nærværende bilag, kan det ikke ændres i løbet af en seks-årig vandområdeplan som omhandlet i artikel 13 i direktiv 2000/60/EF.
 3. Vending af tendenser skal påvises under hensyntagen til relevante overvågningsbestemmelser i del A, punkt 2.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den 28. oktober 2003 vedtog Kommissionen sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af grundvandet mod forurening.

Den 28. april 2005 vedtog Europa-Parlamentet sin førstebehandlingsudtalelse ⁽¹⁾.

Den 12. februar 2004 vedtog Regionsudvalget sin udtalelse ⁽²⁾.

Den 31. marts 2004 vedtog Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg sin udtalelse ⁽³⁾.

Den 23. januar 2006 vedtog Rådet sin fælles holdning.

II. FORMÅL

Grundvand er en værdifuld naturressource, der leverer vand til menneskeligt forbrug samt til landbrug og industri. Det spiller især i perioder med tørke også en vigtig rolle for bevarelsen af akvatiske og terrestriske økosystemer. Det er derfor af afgørende betydning at beskytte grundvandet mod forurening med særlig vægt på forebyggelse, da det generelt tager lang tid og er vanskeligt at genoprette grundvandskvaliteten, selv når kilden til forureningen er fjernet.

Beskyttelsen af grundvand mod forurening reguleres i øjeblikket i henhold til direktiv 80/68/EØF ⁽⁴⁾, der ophæves i 2013, og direktiv 2000/60/EF (vandrammedirektivet) ⁽⁵⁾.

Formålet med dette forslag er at opfylde det generelle krav i vandrammedirektivets artikel 17 om, at Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen skal vedtage specifikke foranstaltninger til forebyggelse af og kontrol med grundvandsforurening for at sikre, at de grundvandsrelaterede miljømål i rammedirektivet opfyldes.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Generelt

En række af Europa-Parlamentets førstebehandlingsændringer er indarbejdet i den fælles holdning enten ordret, delvis eller i princippet. Disse forbedrer eller præciserer teksten til direktivforslaget.

Andre ændringer er derimod ikke afspejlet i den fælles holdning, fordi Rådet fandt, at de var unødvendige eller uacceptable, eller fordi bestemmelser fra Kommissionens oprindelige forslag i flere tilfælde var blevet slettet eller stærkt omarbejdet. Dette gælder især bilagene, som Rådet ønskede at forenkle og præcisere så meget som muligt for at sikre en effektiv gennemførelse.

Fleere ændringer er ikke indarbejdet i den fælles holdning, fordi Rådet fandt, at de ikke var i overensstemmelse med retningslinjerne for EF-lovgivningens affattelse, idet de gentog, fortolkede eller modsagde bestemmelser i direktiv 2000/60/EF (vandrammedirektivet).

Fleere ændringer blev forkastet, fordi Rådet fandt, at de søgte at indføre bestemmelser, der lå uden for forslagens anvendelsesområde som fastsat af rammedirektivet, eller var omfattet af anden gældende lovgivning.

Den fælles holdning medtager også andre ændringer end dem, der er indeholdt i Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse. Rådet ønskede især at gøre strukturen i forslaget så rationelt som muligt for at bidrage til, at de kompetente myndigheder og borgerne bedre kan forstå de krav, der pålægges medlemsstaterne. Desuden er der foretaget en række redaktionelle ændringer for at gøre teksten klarere eller at sikre den generelle sammenhæng i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 45 E af 23.2.2006, s. 75.

⁽²⁾ EUT C 109 af 30.4.2004, s. 29.

⁽³⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 40.

⁽⁴⁾ EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43.

⁽⁵⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Specifikke spørgsmål

Rådet fandt især,

- at ændring 1 og første del af ændring 2 var uklare med hensyn til forskellen mellem »forurening« og »forringelse«. I artikel 1 blev der gjort en tilføjelse om behovet for at forebygge forringelse af alle grundvandsforekomsters tilstand i overensstemmelse med vandrammedirektivet
- at ændring 3 ville have betydet, at alle grundvandsforekomster skulle opfylde de standarder, der gælder for forekomster, der anvendes til fremstilling af drikkevand, hvilket ikke er realistisk. Det samme gælder første del af ændring 62 (hvor Rådet accepterede anden del), for punkt 2, litra b), i ændring 65 og for ændring 68
- at de mål, der er fastsat i ændring 95 og 100, bedst vil kunne forfølges gennem Fællesskabets forskningsrammeprogrammer
- at ændring 4 ikke var i overensstemmelse med vandrammedirektivet, der klart skelner mellem beskyttelsesniveauer for grundvand og for overfladevand
- at ændring 7, 10 og 80 samt ændring 15, litra aa), handlede om den kvantitative grundvandstilstand. Dette lå uden for dette datterdirektivs anvendelsesområde, der kun behandler den kvalitative tilstand, som defineret i vandrammedirektivets artikel 17
- at ændring 8 og 9, der omhandler andre politikområder, ikke var i overensstemmelse med retningslinjerne for EF-lovgivningens affattelse, og det samme gælder ændring 13, der snarere fortolker vandrammedirektivet end begrundede grundvandsdirektivet
- at ændring 11 ikke var nødvendig, da artikel 6 i den fælles holdning indeholdt en ordning svarende til den, der er indeholdt i direktiv 80/68/EØF
- at ændring 16 var en gentagelse af bestemmelserne i artikel 5 i vandrammedirektivet, der klart fastlægger ansvar for karakterisering
- at ændring 17 var uacceptabel, fordi Rådet fandt, at en klar sontring, både begrebsmæssigt og terminologisk, mellem kvalitetsstandarder på fællesskabsplan og tærskelværdier, der skal fastlægges af medlemsstaterne i henhold nationale hydrogeologiske karakteristika, var et vigtigt element i direktivforslaget. Det ville gøre gennemførelsen mere vanskelig og mindre effektiv med hensyn til resultater, hvis man svækker eller afviser denne tilgang. Det samme gør sig gældende i hele teksten for alle eller dele af ændring 30, 31, 34, 36, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 89 og 90
- at ændring 18 i princippet var acceptabel, men at affattelsen var præciseret for bedre at kunne omhandle tendenser, der potentielt kunne føre til en risiko for miljøet
- at ændring 19 og 20 var delvis acceptable, men var uforenelige med vandrammedirektivet, således som de var affattet. Elementer fra begge blev samlet i artikel 2, nr. 4
- at ændring 21 omdefinerede et eksisterende begreb i vandrammedirektivet og kunne have ført til forvirring. Vandrammedirektivet kræver, at der ikke sker en forringelse af grundvandsforekomsternes tilstand, ikke af kvaliteten
- at ændring 22 og 24 samt første del af ændring 38 omhandlede begreber, der ikke som sådan anvendes i den fælles holdning, og som medførte alvorlige praktiske vanskeligheder. Imidlertid omhandles spørgsmålet om naturligt forekommende koncentrationer (som der også henvises til i ændring 91) i betragtning 7
- at ændring 23, 49 og 93 indførte et nyt, komplekst og unødvendigt begreb, der kunne have ført til omfattende fejlfortolkninger. Historisk forurening er tilstrækkeligt dækket af mere generelle bestemmelser i den fælles holdning og i vandrammedirektivet
- at ændring 56 ikke var relevant i betragtning af direktivforslagets anvendelsesområde
- at ændring 27 var uforenelig med Rådets holdning, som er, at kvalitetsstandarder og tærskelværdier bør fastsættes til niveauer, der er relevante for risikoen for grundvandsforekomster

- at ændring 57 og 59 var nødvendige, da den fælles holdning omhandler betydningen af god og ringe kemisk tilstand
- at ændring 37 var nødvendig med hensyn til vandrammedirektivets definition af forurenende stoffer og forurening
- at ændring 40 var uacceptabel, fordi det er medlemsstaterne, der er ansvarlige for gennemførelsen af indsatsprogrammet
- at de spørgsmål, der omhandles i ændring 41 og 58, er omfattet af henholdsvis bilag IV og bilag III i den fælles holdning
- at ændring 46 var uacceptabel, da den anvendte en bestemmelse fra direktiv 80/68/EØF i en helt anden sammenhæng, hvilket ville gøre den uigennemførlig
- at ændring 51, 52 og 54 var en gentagelse af bestemmelser i vandrammedirektivet. For så vidt angår ændring 50 indsatte Rådet en tekst i artikel 6, stk. 4, der er inspireret af direktiv 80/68/EØF (artikel 15), under hensyntagen til behovet for at mindske den administrative byrde
- at ændring 55 uretmæssigt udelukkede bilag III fra en eventuel teknisk tilpasning
- at udeladelsen foreslået i ændring 60 ville have ført til manglende overensstemmelse mellem dette grundvandsdirektiv og direktiv 91/676/EØF. Den fælles holdning præciserer forbindelsen mellem disse to direktiver
- at ændring 64 ikke længere var relevant som sådan, da den fælles holdning omhandler spørgsmålet om overensstemmelse på en anden måde, idet målet er at undgå en situation, hvor manglende overensstemmelse på et enkelt overvågningspunkt ville betyde manglende overensstemmelse for hele grundvandsforekomsten eller gruppen af grundvandsforekomster (jf. artikel 4 og bilag III)
- at ændring 73, 76, 77, 78, 79 (første del), 83, 84 og 85 ikke længere var relevante. Rådet fandt især, at den faste tidsserie i det oprindelige forslag var uanvendelig på grund af de forskellige hydrogeologiske forhold i EU, og at fælles kriterier kun burde fastlægges med henblik på identifikation af tendenser og på udgangspunktet for at vende tendenserne (bilag IV). Anden del af ændring 79 (der svarer til ændring 89) var indarbejdet i princippet i bilag IV, punkt 1.3.
- at ændring 81 var forvirrende og uforenelig med vandrammedirektivet. Imidlertid præciseres det i artikel 5, stk. 2, i den fælles holdning, hvad der skal beskyttes.

IV. KONKLUSION

Rådet finder, at den fælles holdning indeholder en række velafvejede foranstaltninger, som vil bidrage til at forfølge målene for Fællesskabets miljøpolitik som fastsat i EF-traktatens artikel 174, stk. 1, og vil fremme beskyttelsen af grundvandet mod forurening, samtidig med at den sikrer, at de grundvandsrelaterede krav i direktiv 2000/60/EF overholdes og giver medlemsstaterne mulighed for en effektiv gennemførelse under hensyn til specifikke hydrogeologiske forhold på nationalt plan.

Rådet ser frem til en konstruktiv debat med Europa-Parlamentet med henblik på en hurtig vedtagelse af direktivet.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 5/2006**fastlagt af Rådet den 23. januar 2006****med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/.../EF af ... om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire)**

(2006/C 126 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabets politik på miljøområdet skal tage sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskellige forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder i Fællesskabet. Desuden er der brug for information, også geografisk information, når der skal udformes og gennemføres en sådan politik og andre fællesskabspolitikker, hvor miljøbeskyttelseskrav skal integreres, jf. traktatens artikel 6. For at tilvejebringe en sådan integration er det nødvendigt at etablere en vis samordning mellem brugere og leverandører af informationer, så det bliver muligt at sammenstille informationer og viden fra forskellige sektorer.
- (2) Det sjette miljøhandlingsprogram, som blev vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF ⁽³⁾ kræver, at alt sættes ind på at sikre, at Fællesskabets miljøpolitik udformes på en integreret måde under hensyn til regionale og lokale forskelle. Der er en række problemer med eksistensen, kvaliteten, organiseringen, tilgængeligheden og den gensidige tilrådighedsstillelse af de geografiske informationer, der er brug for, hvis målene for det sjette miljøhandlingsprogram skal nås.
- (3) Disse problemer med eksistensen, kvaliteten, organiseringen, tilgængeligheden og den gensidige tilrådighedsstillelse af geografiske informationer er fælles for mange politiske og informationsmæssige temaer og findes inden for offentlige instanser på alle niveauer. Til løsning af disse problemer er der behov for foranstaltninger, der

tager fat om udveksling og gensidig tilrådighedsstillelse af, adgang til og brug af interoperable geodata og geodatjenester mellem offentlige instanser på alle niveauer og mellem forskellige sektorer. Derfor bør der opbygges en infrastruktur for geografisk information i Fællesskabet.

- (4) En infrastruktur for geografisk information i Fællesskabet (Inspire), bør lette politikudformningen i forbindelse med politikker og aktiviteter, der kan få direkte eller indirekte virkninger for miljøet.
- (5) Inspire bør bygge på de infrastrukturer for geografisk information, der opbygges i medlemsstaterne, idet de gøres forenelige med fælles gennemførelsesregler og suppleres med foranstaltninger på fællesskabsplan. Disse foranstaltninger bør sikre, at medlemsstaternes infrastrukturer for geografisk information er kompatible og anvendelige i fællesskabssammenhæng og på tværs af grænserne.
- (6) Medlemsstaternes infrastrukturer for geografisk information bør udformes, så det sikres, at geodata lagres, stilles til rådighed og vedligeholdes på det mest hensigtsmæssige niveau, at det er muligt, at geodata fra forskellige kilder i hele Fællesskabet kan sammenstilles på en meningsfuld måde og stå til rådighed for flere brugere og applikationer, at det er muligt, at geodata, der indsamles af en offentlig instans på ét niveau, kan stå til rådighed for andre offentlige instanser, i det omfang dette direktiv pålægger disse offentlige instanser pligt til at videregive geografisk information, at geodata stilles til rådighed på vilkår, der ikke ubehørigt hæmmer udstrakt brug af dem, og at det er let at finde frem til tilgængelige geodata, bedømme deres egnethed til ens formål og få kendskab til betingelserne for deres anvendelse.
- (7) De geografiske informationer, der er omhandlet i dette direktiv, falder i et vist omfang sammen med de oplysninger, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽⁴⁾. Nærværende direktiv bør ikke berøre anvendelsen af direktiv 2003/4/EF.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 8.9.2005, s. 33.⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 7. juni 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 23. januar 2006 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT)⁽³⁾ EUT L 242 af 10.9.2002, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

- (8) Nærværende direktiv bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer⁽¹⁾, hvis formål er komplementært i forhold til nærværende direktivs formål.
- (9) Opbygningen af Inspire vil få stor værdi for — og også drage nytte af — andre fællesskabsinitiativer, f.eks. Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 af 21. maj 2002 om oprettelse af fællesforetagendet Galileo⁽²⁾ og Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet: »Global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES): Opbygning af en GMES-kapacitet frem til 2008 (handlingsplan 2004-2008)«. Medlemsstaterne bør overveje at anvende de data og tjenester, som Galileo og GMES resulterer i, efterhånden som de fremkommer, ikke mindst dem, der er knyttet til Galileos tids- og stedsreferencer.
- (10) Både i medlemsstaterne og på fællesskabsplan tages der mange initiativer for at indsamle eller harmonisere geografiske informationer eller tilrettelægge udbredelsen eller anvendelsen af dem. De kan være vedtaget ved EF-retsakter, såsom Kommissionens beslutning 2000/479/EF af 17. juli 2000 om indførelse af en europæisk oversigt over forurenende emissioner (EPER) i henhold til artikel 15 i Rådets direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC)⁽³⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2152/2003 af 17. november 2003 om overvågning af skovene og af miljøvekselvirkninger i Fællesskabet (Forest Focus)⁽⁴⁾; de kan være vedtaget som led i EF-finansierede programmer (f.eks. Corine om arealdække eller det europæiske transportpolitiske informationssystem), eller de kan udspringe af initiativer på nationalt eller regionalt plan. Ikke blot vil dette direktiv supplere sådanne initiativer ved at tilbyde en ramme, inden for hvilken de kan fungere sammen, det vil også bygge videre på tidligere erfaringer og initiativer i stedet for at gentage, hvad der allerede er udført.
- (11) Dette direktiv bør finde anvendelse på geodata, som er i offentlige instansers besiddelse eller opbevares på vegne af offentlige instanser, og på offentlige instansers udnyttelse af geodata som led i udførelsen af deres offentlige opgaver. På visse betingelser bør det imidlertid også finde anvendelse på geodata, som andre fysiske eller juridiske personer end offentlige instanser er i besiddelse af, hvis disse fysiske eller juridiske personer anmoder om det.
- (12) Dette direktiv bør ikke stille krav til indsamling af nye data eller indberetning af sådanne data til Kommissionen, da disse forhold er reguleret i andre miljøretsakter.
- (13) Opbygningen af de nationale infrastrukturer bør ske gradvis, og derfor bør der prioriteres mellem de forskellige geodatemaer, som dette direktiv omfatter. Opbygningen bør foregå under hensyntagen, til hvor stort behovet er for geodata med mange forskellige anvendelsesformål på forskellige politikområder, til hvor høj en prioritering der tildeles foranstaltninger under Fællesskabets politikker, hvor der er brug for harmoniserede geodata, og til de fremskridt, der allerede er gjort med harmonisering i medlemsstaterne.
- (14) En afgørende hindring for den fulde udnyttelse af de foreliggende geodata udgøres af det spild af tid og ressourcer, der skyldes søgning efter, hvad der findes af data, og afklaring af, om de må bruges til et givet formål. Medlemsstaterne bør derfor stille beskrivelser af eksisterende geodatasæt og -tjenester til rådighed i form af metadata.
- (15) De mange forskellige formater og strukturer, der benyttes til at organisere og få adgang til geodata i Fællesskabet, hæmmer effektiv formulering, gennemførelse, overvågning og evaluering af fællesskabsbestemmelser, der direkte eller indirekte har betydning for miljøet; derfor bør der fastsættes gennemførelsesforanstaltninger, der kan lette anvendelsen af geodata fra forskellige kilder på tværs af medlemsstater. Sådanne foranstaltninger bør udformes, så de gør geodatasæt interoperable, og medlemsstaterne bør sikre, at data eller oplysninger, som er nødvendige for at opnå interoperabilitet, er til rådighed på betingelser, der ikke begrænser deres brug til dette formål.
- (16) Netbaserede tjenester er nødvendige, hvis geodata skal kunne stilles til rådighed for de forskellige niveauer af offentlige instanser i Fællesskabet. Sådanne net-tjenester bør gøre det muligt at finde, transformere, vise og nedtage geodata, og at aktivere geodatatjenester og nethandelstjenester. Net-tjenesterne bør fungere i overensstemmelse med almindeligt accepterede specifikationer og minimumskriterier for ydeevnen, således at de infrastrukturer, som medlemsstaterne opbygger, kan fungere sammen. Nettet af tjenester bør desuden omfatte teknisk mulighed for, at de offentlige instanser kan gøre deres geodatasæt og -tjenester tilgængelige.

(1) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90.

(2) EFT L 138 af 28.5.2002, s. 1.

(3) EFT L 192 af 28.7.2000, s. 36.

(4) EUT L 324 af 11.12.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 788/2004 (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 17).

- (17) Visse geodatasæt og tjenester, der har relevans for fællesskabspolitikker med direkte eller indirekte virkninger for miljøet, indehaves og drives af tredjeparter. Medlemsstaterne bør derfor tilbyde tredjeparter mulighed for at bidrage til de nationale infrastrukturer, forudsat at dette ikke svækker sammenhængen i og brugervenligheden af de geodata og geodatatjenester, der er omfattet af disse infrastrukturer.
- (18) Erfaringer i medlemsstaterne har vist, at det er vigtigt, at offentligheden har gratis adgang til et vist minimum af tjenester, hvis indførelsen af en infrastruktur for geografisk information skal blive vellykket. Medlemsstaterne bør derfor som minimum stille de tjenester, der gør, at man kan finde geodatasæt, gratis til rådighed.
- (19) For at lette integrationen af de nationale infrastrukturer i Inspire bør medlemsstaterne give adgang til deres infrastruktur gennem en EU-geoportal, der drives af Kommissionen, i tillæg til de adgangsportaler, de selv måtte vælge at drive.
- (20) Med det formål at stille oplysninger fra forskellige forvaltningsniveauer til rådighed, bør medlemsstaterne afvikle praktiske hindringer for, at offentlige instanser på nationalt, regionalt og lokalt plan gør sådanne oplysninger tilgængelige, når de varetager offentlige opgaver, der kan få direkte eller indirekte virkninger for miljøet. Disse praktiske hindringer bør fjernes på det tidspunkt, hvor oplysningerne skal bruges til den offentlige opgave.
- (21) Det er nødvendigt, at de offentlige myndigheder har uhindret adgang til relevante geodatasæt og -tjenester i forbindelse med udførelsen af deres offentlige opgaver. Denne adgang kan blive hæmmet, hvis den er afhængig af særskilte ad hoc-forhandlinger mellem myndighederne, hver gang der er brug for adgang. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå sådanne praktiske hindringer for gensidig tilrådighedsstillelse af data, f.eks. i form af forhåndsftaler mellem de offentlige myndigheder.
- (22) Mekanismerne for gensidig tilrådighedsstillelse af geodatasæt og -tjenester mellem statslige og andre offentlige forvaltninger og fysiske eller juridiske personer, der udfører offentlige administrative funktioner i henhold til den nationale lovgivning, kan omfatte love, forskrifter, licensaftaler eller finansielle ordninger eller administrative procedurer, for eksempel for at beskytte den finansielle levedygtighed for de offentlige myndigheder, der har pligt til generere indtægter, eller for eksempel hvis data medlemsstaten kun delvis yder støtte til, således at de skal dække de omkostninger, der ikke ydes støtte til, via brugerne, eller for eksempel for at sikre vedligeholdelse og opdatering af disse data.
- (23) Medlemsstaterne kan i foranstaltninger i deres gennemførelseslovgivning give mulighed for, at offentlige myndigheder, der leverer geodatasæt og -tjenester, indgår licensaftaler med andre offentlige myndigheder, der anvender disse geodatasæt og -tjenester, og opkræver betaling fra dem.
- (24) Bestemmelserne i artikel 13, stk. 1, litra f), og artikel 17, stk. 1, bør gennemføres og anvendes i fuld overensstemmelse med principperne om beskyttelse af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾.
- (25) Rammestrukturer for videregivelse af geodata mellem offentlige instanser, som direktivet pålægger pligt hertil, bør være neutrale, ikke blot i forholdet mellem sådanne instanser i en medlemsstat, men også over for sådanne offentlige instanser i andre medlemsstater og Fællesskabets institutioner. Eftersom Fællesskabets institutioner og organer ofte har brug for at integrere og vurdere geografiske oplysninger fra alle medlemsstaterne, bør de kunne få adgang til og udnytte geodata og geodatatjenester på harmoniserede vilkår.
- (26) For at stimulere tredjeparter til at udvikle værdiforøgende tjenester til gavn for både de offentlige instanser og offentligheden, er det nødvendigt at gøre det lettere at understøtte adgang til geodata, der går på tværs af administrative eller nationale grænser, lettere.
- (27) En effektiv udbygning af infrastrukturer for geografisk information forudsætter, at alle, der har interesse i udbygningen af sådanne infrastrukturer, samordner deres indsats, hvad enten de er bidragsydere eller brugere. Derfor bør der oprettes samordningsstrukturer både i medlemsstaterne og på EF-niveau.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

(28) Med henblik på at drage nytte af den nyeste udvikling og faktiske erfaringer inden for informationsinfrastrukturerne bør de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, understøttes af internationale standarder og standarder, der vedtages af europæiske standardiseringsorganer efter proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽¹⁾ samt forskrifter for informationsindsamlingsorganers tjenester.

(29) Det Europæiske miljøagentur, der er oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 af 7. maj 1990 om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet ⁽²⁾, har til opgave at forsyne Fællesskabet med objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger på fællesskabsplan og sigter bl.a. mod at forbedre udvekslingen af informationer med relevans for den førte politik mellem medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner, hvorfor det bør bidrage aktivt til gennemførelsen af dette direktiv.

(30) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽³⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

(31) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

(32) Forberedelsen af afgørelser om gennemførelsen af dette direktiv og af den fremtidige udvikling af Inspire kræver, at direktivets gennemførelse overvåges, og at der foretages jævnlig indberetning.

(33) Målet for dette direktiv, nemlig at oprette Inspire, kan på grund af deres tværnationale aspekter og det generelle behov for at samordne vilkårene for adgang til samt udveksling og gensidig tilrådighedsstillelse af geografiske informationer i Fællesskabet ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidia-

ritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. Formålet med dette direktiv er at fastsætte de generelle regler med henblik på at opbygge en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »Inspire«) til brug for Fællesskabets miljøpolitik og for dets politik eller aktiviteter på andre områder, der kan få virkninger for miljøet.

2. Inspire bygger på infrastrukturer for geografisk information, der er oprettet og drives af medlemsstaterne.

Artikel 2

Dette direktiv berører ikke anvendelsen af direktiv 2003/4/EF og 2003/98/EF.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »infrastruktur for geografisk information«: metadata, geodatasæt og geodatatjenester, netjenester og netteknologier, aftaler om gensidig tilrådighedsstillelse, adgang og anvendelse, samt koordinerings- og overvågningsmekanismer, processer og procedurer, der opbygges, drives eller stilles til rådighed i medfør af dette direktiv
- 2) »geodata«: alle data, som rummer en direkte eller indirekte henvisning til et bestemt sted eller geografisk område
- 3) »geodatasæt«: en identificerbar samling af geodata
- 4) »geodatatjenester«: operationer, der kan udføres på de geodata, der er indeholdt i geodatasættene, eller på de dertil hørende metadata ved brug af et edb-program
- 5) »geografisk objekt«: en abstrakt repræsentation af et fænomen i den virkelige verden, som er knyttet til et bestemt sted eller geografisk område

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽²⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1641/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1992, s. 23.

- 6) »metadata«: informationer, der beskriver geodatasæt og geodatatjenester, og som gør det muligt at finde, registrere og bruge dem
- 7) »interoperabilitet«: muligheden for, at geodatasæt kan sammenstilles og geodatatjenester fungere sammen, således at resultatet uden gentagen manuel indgriben bliver sammenhængende, og den ekstra værdi af datasættene og -tjenesterne forøges
- 8) »Inspire-geoportal«: et internetsted eller tilsvarende, der giver adgang til de tjenester, der er nævnt i artikel 11, stk. 1
- 9) »offentlig myndighed«:
- en statslig eller anden offentlig forvaltning, herunder offentlige rådgivende organer på nationalt, regionalt eller lokalt plan
 - enhver fysisk eller juridisk person, der varetager offentlige forvaltningsopgaver i henhold til national ret, herunder konkrete miljørelaterede opgaver, aktiviteter og tjenesteydelser, og
 - enhver fysisk eller juridisk person, som det påhviler at varetage offentlige pligter eller opgaver eller at udføre offentlige tjenesteydelser i forbindelse med miljøet, og som er underlagt kontrol af et organ eller en person, der falder ind under litra a) eller b)
- Medlemsstaterne kan bestemme, at organer eller institutioner ikke skal anses for at være en offentlig myndighed i dette direktivs forstand, når de handler som dømmende eller lovgivende myndigheder
- 10) »tredjepart«: enhver fysisk eller juridisk person, der ikke er en offentlig myndighed.
- ii) en tredjepart, der har fået netværket stillet til rådighed i overensstemmelse med artikel 12.
- d) De vedrører et eller flere af de temaer, der er anført i bilag I, II eller III.
2. Hvis der findes flere ens kopier af samme geodatasæt som besiddes af eller opbevares på vegne af flere forskellige offentlige myndigheder, finder dette direktiv kun anvendelse på den referenceudgave, som de forskellige kopier hidrører fra.
3. Foruden de geodatasæt, der er omhandlet i stk. 1, omfatter dette direktiv også geodatatjenester, som er knyttet hertil.
4. Dette direktiv kræver ikke indsamling af nye geodata.
5. Med hensyn til geodatasæt, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra c), men som en tredjepart har den intellektuelle ejendomsrettighed til, kan den offentlige myndighed kun træffe foranstaltninger i medfør af dette direktiv med den pågældende tredjeparts samtykke.
6. Uanset stk. 1 omfatter direktivet kun geodatasæt, der besiddes af eller opbevares på vegne af en offentlig myndighed, der fungerer på det laveste forvaltningsniveau i en medlemsstat, hvis medlemsstaten har love eller andre retsfor skrifter, som kræver indsamling eller udbredelse heraf.
7. Efter proceduren i artikel 22, stk. 2, kan den tekniske beskrivelse af datatemaerne i bilag I, II og III tilpasses under hensyn til udviklingen i behovene for geodata til støtte for EF-politikker, der påvirker miljøet.

KAPITEL II

METADATA

Artikel 5

- Artikel 4
1. Direktivet omfatter geodatasæt, som opfylder følgende betingelser:
- De vedrører et område, hvor en medlemsstat har og/eller udøver jurisdiktionelle rettigheder.
 - De foreligger i elektronisk form.
 - De besiddes af eller på vegne af enten:
 - en offentlig myndighed, idet de enten er frembragt eller modtaget af en offentlig myndighed eller forvaltes eller ajourføres af denne og er omfattet af de offentlige opgaver, eller

1. Medlemsstaterne sikrer, at der fremstilles metadata for geodatasæt og geodatatjenester, som svarer til temaerne i bilag I, II og III, og at disse metadata ajourføres.
2. Metadata indeholder oplysninger om følgende:
- geodatasættenes overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 7, stk. 1
 - betingelser for adgang til og anvendelse af geodatasættene og om nødvendigt dertil hørende afgifter

- c) geodataenes kvalitet, herunder om de er validerede
- d) de offentlige instanser, der er ansvarlige for opbygning, forvaltning, vedligeholdelse og distribution af geodatasættene og tjenesterne
- e) begrænsninger af offentlighedens adgang til geodatasættene, jf. artikel 13, og grunden til sådanne begrænsninger.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at metadataene er komplette og af tilstrækkelig høj kvalitet til at opfylde deres formål, jf. artikel 3, nr. 6.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2, senest den ... (*). I bestemmelserne skal indgå hensynet til relevante, eksisterende internationale standarder og brugerkrav.

Artikel 6

Medlemsstaterne fremstiller de i artikel 5 omhandlede metadata efter følgende tidsplan:

- a) senest 2 år efter datoen for vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne, jf. artikel 5, stk. 4, for så vidt angår geodatasættet omfattet af de temaer, der er omhandlet i bilag I og II
- b) senest 5 år efter datoen for vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne, jf. artikel 5, stk. 4, for så vidt angår geodatasættet omfattet af de temaer, der er omhandlet i bilag III.

KAPITEL III

INTEROPERABILITET MELLEM GEODATASÆT OG -TJENESTER

Artikel 7

1. Gennemførelsesbestemmelser, der omfatter tekniske ordninger for interoperabilitet og, hvor det er muligt, harmonisering af geodatasæt og -tjenester vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2. Relevante brugerkrav, eksisterende initiativer og internationale standarder med henblik på harmonisering af geodatasæt, samt feasibility- og cost-benefit-hensyn tages i betragtning, når gennemførelsesbestemmelserne fastlægges. Hvis organisationer, der er oprettet i henhold til international ret, har vedtaget relevante standarder med henblik på at sikre interoperabilitet eller harmonisering af geodatasæt og -tjenester, indarbejdes disse standarder, og, hvis det er relevant, henvises der til de eksisterende tekniske bestemmelser i de i dette stykke omhandlede gennemførelsesbestemmelser.

(*) Et år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

2. Som udgangspunkt for udarbejdelsen af forslag til sådanne gennemførelsesbestemmelser foretager Kommissionen så vidt muligt en analyse af gennemførligheden og de forventede omkostninger og udbytte. Medlemsstaterne giver efter anmodning Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udarbejde analysen. Når Kommissionen foreslår sådanne bestemmelser, hører den medlemsstaterne i det i artikel 22, stk. 1, omhandlede udvalg om resultaterne af analysen. Vedtagelsen af sådanne bestemmelser må ikke påføre en medlemsstat uforholdsmæssigt store udgifter.

3. I det omfang det er muligt, sikrer medlemsstaterne, at alle geodatasæt, der er indsamlet eller ajourført for nylig, og de tilsvarende geodatatjenester bringes i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne, jf. stk. 1, inden 2 år efter deres vedtagelse, og at andre geodatasæt og -tjenester bringes i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne inden 7 år efter deres vedtagelse.

4. Gennemførelsesbestemmelserne, jf. stk. 1, omfatter definition og klassificering af geografiske objekter, der er relevante for geodatasæt, som har forbindelse til temaerne i bilag I, II eller III, og måden, hvorpå disse geodata er georefereret.

5. Medlemsstaternes repræsentanter på nationalt, regionalt og lokalt plan samt andre fysiske eller juridiske personer, som har interesse i de pågældende geodata i kraft af deres rolle inden for infrastrukturen for geografisk information, herunder brugere, producenter, udbydere af værdiforøgende tjenester eller samordningsorganer, skal have lejlighed til efter gældende procedurer at deltage i de forberedende drøftelser om indholdet af gennemførelsesbestemmelserne, jf. stk. 1, forud for behandling i det i artikel 22, stk. 1, nævnte udvalg.

Artikel 8

1. For geodatasæt, der svarer til et eller flere af temaerne i bilag I eller II, fastsættes de i artikel 7, stk. 1, anførte gennemførelsesbestemmelser, så de opfylder betingelserne i stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel.

2. Der fastsættes gennemførelsesbestemmelser for følgende aspekter af geodata:

- a) løsninger, der sikrer entydig identifikation af geografiske objekter, hvortil identer i eksisterende nationale systemer kan henføres for at sikre interoperabilitet

- b) forholdet mellem geografiske objekter

c) de nøgleattributter med tilhørende flersprogede tesaurusser, som der er behov for på mange forskellige politikområder, der kan få indvirkning på miljøet

d) oplysninger om dataenes tidsdimension

e) ajourføringer af dataene.

3. Gennemførelsesbestemmelserne skal udformes således, at der sikres overensstemmelse mellem informationselementer, der henviser til samme sted, og mellem informationselementer, der henviser til samme objekt vist i forskellige målestoksforhold.

4. Gennemførelsesbestemmelserne skal udformes, så det sikres, at oplysninger, der hidrører fra forskellige geodatasæt, er sammenlignelige, hvad angår de aspekter, der er henvist til i artikel 7, stk. 4, og i stk. 2 i nærværende artikel.

Artikel 9

De i artikel 7, stk. 1, omhandlede gennemførelsesbestemmelser vedtages efter følgende tidsplan:

a) senest den ... (*), for så vidt angår geodatasæt for de temaer, der er omhandlet i bilag I

b) senest den ... (**), for så vidt angår geodatasæt for de temaer, der er omhandlet i bilag II og III.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sikrer, at informationer, herunder data, koder og tekniske klassificeringer, som er en forudsætning for, at de offentlige myndigheder eller tredjeparterne kan overholde de i artikel 7, stk. 1, omhandlede gennemførelsesbestemmelser, stilles til rådighed for disse parter på vilkår, der ikke begrænser deres brug til dette formål.

2. For at skabe sammenhæng i geodata for et geografisk objekt, der strækker sig henover grænsen mellem to eller flere medlemsstater, træffer medlemsstaterne i relevante tilfælde fælles afgørelse om afbildningen og placeringen af sådanne fælles objekter.

KAPITEL IV

NETTJENESTER

Artikel 11

1. Medlemsstaterne opretter og driver et net bestående af følgende tjenester for de geodatasæt og -tjenester, som der er fremstillet metadata for i overensstemmelse med dette direktiv:

(*) 2 år efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) 5 år efter dette direktivs ikrafttræden.

a) søgetjenester, der gør det muligt at søge efter geodatasæt og -tjenester ud fra indholdet af de tilsvarende metadata og at fremvise indholdet af metadata

b) visningstjenester, der som et minimum gør det muligt at vise, navigere, zoome ind og ud, panorere eller overlejre geodatasæt, der kan vises, og at vise signaturforklaringer og relevant metadataindhold

c) downloadtjenester, der gør det muligt at nedtage kopier af geodatasæt eller dele af sådanne sæt og, hvor det er muligt, at opnå direkte adgang hertil

d) transformationstjenester, der gør det muligt at transformere geodatasæt med henblik på at opnå interoperabilitet

e) tjenester, som gør det muligt at aktivere geodatatjenester.

Disse tjenester skal tage hensyn til relevante brugerkrav, være lette at anvende, være til rådighed for offentligheden og tilgængelige via internettet eller andre egnede telekommunikationsmidler.

2. De tjenester, der er omhandlet i stk. 1, litra a), skal mindst give mulighed for at anvende følgende kombination af søgekriterier:

a) nøgleord

b) klassificering af geodata og -tjenester

c) kvaliteten af geodata, herunder om de er validerede

d) grad af overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne, jf. artikel 7, stk. 1

e) geografisk placering

f) betingelser for adgang til og brug af geodatasæt og -tjenester

g) hvilke offentlige myndigheder der er ansvarlige for etablering, forvaltning, vedligeholdelse og distribution af geodatasættene og -tjenesterne.

3. Transformationstjenesterne i stk. 1, litra d), kombineres med de andre tjenester i stk. 1 på en sådan måde, at alle disse tjenester kan drives i overensstemmelse med de i artikel 7, stk. 1, omhandlede gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 12

Medlemsstaterne sikrer, at de offentlige myndigheder har teknisk mulighed for at forbinde deres geodatasæt og -tjenester med det net, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1. Denne tjeneste stilles ligeledes efter anmodning herom til rådighed for tredjeparter, hvis geodatasæt og -tjenester er i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelsernes forpligtelser navnlig vedrørende metadata, netjenester og interoperabilitet.

Artikel 13

1. Uanset artikel 11, stk. 1, kan medlemsstaterne begrænse offentlighedens adgang til geodatasæt og -tjenester via de tjenester, der er anført i artikel 11, stk. 1, litra a)-e), eller til de e-handelstjenester, der er anført i artikel 14, stk. 3, når en sådan adgang ville få negative følger for et af følgende forhold:

- a) offentlige myndigheders tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling, når lovgivningen stiller krav om en sådan fortrolig behandling
- b) internationale forbindelser, den offentlige sikkerhed eller det nationale forsvar
- c) retssagers behandling ved domstolene, en persons mulighed for at få en retfærdig rettergang eller offentlige myndigheders mulighed for efterforskning af strafferetlig eller disciplinær art
- d) beskyttelsen af forretnings- og fabrikshemmeligheder, hvis de skal beskyttes i henhold til national ret eller fællesskabsret med henblik på at beskytte en legitim økonomisk interesse, herunder offentlighedens interesser i at bevare statistisk fortrolighed og fortrolighed i skatteforhold
- e) intellektuelle ejendomsrettigheder
- f) beskyttelsen af personoplysninger og/eller sagsakter vedrørende fysiske personer, hvis den pågældende person ikke har givet samtykke til offentliggørelse heraf, og hvis en sådan fortrolighed har hjemmel i national ret eller fællesskabsret
- g) personers interesser eller beskyttelse, når disse personer har givet de ønskede oplysninger frivilligt uden at være, eller kunne blive gjort, juridisk forpligtet hertil, medmindre de pågældende har givet deres samtykke til offentliggørelse af oplysningerne
- h) beskyttelsen af det miljø, oplysningerne vedrører, som f.eks. sjældne arters levesteder.

2. De i stk. 1 anførte grunde til at begrænse adgangen skal fortolkes restriktivt under hensyntagen til samfundets interesse

i, at offentligheden har adgang til tjenesterne i konkrete tilfælde. I hvert enkelt tilfælde skal de offentlige interesser, der varetages ved udlevering, afvejes over for de interesser, der varetages ved at begrænse adgangen eller gøre den betinget. Medlemsstaterne må ikke i kraft af stk. 1, litra a), d), f), g) eller h), begrænse adgangen til oplysninger om emissioner til miljøet.

Hvor grundene til at begrænse adgangen er de i stk. 1, litra d) eller f), nævnte, anvendes første afsnit i nærværende stykke dog kun, når den i stk. 1 omhandlede adgang vedrører miljøoplysninger som defineret i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2003/4/EF.

3. Inden for disse rammer og for så vidt angår anvendelsen af stk. 1, litra f), sikrer medlemsstaterne, at kravene i direktiv 95/46/EF overholdes.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sikrer, at

- a) de tjenester, der er anført i artikel 11, stk. 1, litra a), stilles gratis til rådighed for offentligheden
 - b) de tjenester, der er anført i artikel 11, stk. 1, litra b), som hovedregel stilles gratis til rådighed for offentligheden. Hvis gebyrer og/eller licenser imidlertid er en væsentlig forudsætning for at kunne vedligeholde geodatasættene og -tjenesterne eller for at opfylde krav i allerede eksisterende internationale geodatainfrastrukturer på en bæredygtig måde, kan medlemsstaterne opkræve gebyrer hos og/eller udstede licens til enten den person, der udbyder tjenesten til offentligheden, eller, hvis udbyderen vælger det, offentligheden.
2. Data, der stilles til rådighed via de i artikel 11, stk. 1, litra b), nævnte visningstjenester, kan gives en form, som hindrer, at de senere udnyttes kommercielt.
3. Opkræver offentlige myndigheder gebyr for brug af de tjenester, der er anført i artikel 11, stk. 1, litra b), c) eller e), sikrer medlemsstaterne, at der er adgang til e-handelstjenester. Disse tjenester kan være omfattet af ansvarsfraskrivelse, kliklicens eller licens.

Artikel 15

1. Kommissionen opretter og driver en Inspire-geoportal på fællesskabsplan.

2. Medlemsstaterne giver adgang til de tjenester, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, via den i stk. 1 nævnte Inspire-geoportal. Medlemsstaterne kan også give adgang til disse tjenester via deres egne tilslutningspunkter.

Artikel 16

Bestemmelser for gennemførelse af dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2, og herunder fastsættes særlig:

- a) tekniske specifikationer for de tjenester, der er anført i artikel 11 og 12, samt minimumskriterier for disse tjenesters ydeevne under hensyntagen til eksisterende rapporteringskrav og anbefalinger, der er vedtaget inden for rammerne af Fællesskabets miljølovgivning, eksisterende e-handelstjenester og den teknologiske udvikling
- b) de forpligtelser, der er anført i artikel 12.

KAPITEL V

VIDEREGIVELSE AF DATA

Artikel 17

1. Hver medlemsstat vedtager foranstaltninger, der gør det muligt for dens offentlige myndigheder, der er nævnt i artikel 3, nr. 9, litra a) og b), at stille geodatasæt og -tjenester til rådighed for hinanden. Disse foranstaltninger skal sætte de pågældende offentlige myndigheder i stand til at få adgang til geodatasæt og -tjenester og at udveksle og anvende disse datasæt og tjenester for at udføre offentlige opgaver, der kan få virkninger for miljøet.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal udelukke enhver restriktion, der på tidspunktet for anvendelsen vil kunne skabe praktiske hindringer for gensidig tilrådighedsstillelse af geodatasæt og -tjenester.

3. Stk. 2 er ikke til hinder for, at de offentlige myndigheder, der leverer geodatasæt og -tjenester, udsteder licens til og opkræver betaling herfor fra de offentlige myndigheder eller Fællesskabets institutioner og organer, som anvender disse geodatasæt og -tjenester.

4. Ordningerne for gensidig tilrådighedsstillelse af geodatasæt og -tjenester, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, skal være åbne for offentlige myndigheder, der er nævnt i artikel 3, nr. 9, litra a) og b), i andre medlemsstater og for Fællesskabets institutioner og organer med henblik på udførelse af offentlige opgaver, der kan få virkninger for miljøet.

5. Ordningerne for gensidig tilrådighedsstillelse af geodatasæt og -tjenester, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, skal på et gensidigt og ligeligt grundlag være åbne for organer, der er

oprettet ved internationale aftaler, som Fællesskabet og medlemsstaterne er part i, med henblik på opgaver, der kan få virkninger for miljøet.

6. Hvis ordningerne for gensidig tilrådighedsstillelse af geodatasæt og -tjenester, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, stilles til rådighed i medfør af stk. 4 og 5, kan disse ordninger ledsages af nationale krav for anvendelse heraf.

7. Uanset denne artikel kan medlemsstaterne begrænse gensidig tilrådighedsstillelse, såfremt dette ville bringe retssagers behandling ved domstolene, den offentlige sikkerhed, det nationale forsvar eller internationale forbindelser i fare.

8. Med forbehold af stk. 3 giver medlemsstaterne Fællesskabets institutioner og organer adgang til geodatasæt og -tjenester på harmoniserede vilkår. Gennemførelsesbestemmelser for disse vilkår vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

9. Denne artikel berører ikke eksistensen af eller ejendomsretten til intellektuelle ejendomsrettigheder inden for den offentlige sektor.

KAPITEL VI

SAMORDNING OG SUPPLERENDE FORANSTALTNINGER

Artikel 18

Medlemsstaterne udpeger passende strukturer og mekanismer til samordning af bidragene fra alle, der har en interesse i deres infrastrukturer for geografisk information.

Disse strukturer samordner bidragene fra bl.a. brugerne, producenterne, udbyderne af værdiforøgende tjenester og samordningsorganerne vedrørende identifikation af relevante datasæt, brugerbehov, tilvejebringelse af oplysninger om eksisterende praksis og af tilbagemeldinger om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 19

1. Ansvar for at samordne Inspire på fællesskabsplan påhviler Kommissionen, som i denne opgave bistås af relevante organisationer og navnlig af Det Europæiske Miljøagentur.

2. Hver medlemsstat udpeger et kontaktpunkt, normalt en offentlig myndighed, som ansvarlig for kontakten med Kommissionen i forbindelse med dette direktiv.

Artikel 20

Gennemførelsesbestemmelserne i dette direktiv tager behørigt hensyn til standarder, der vedtages af de europæiske standardiseringsorganer efter proceduren i direktiv 98/34/EF, samt internationale standarder.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

1. Medlemsstaterne overvåger gennemførelsen og anvendelsen af deres infrastrukturer for geografisk information. Resultaterne af denne overvågning gøres permanent tilgængelig for Kommissionen og for offentligheden.

2. Senest den ... (*) tilsender medlemsstaterne Kommissionen en rapport med en kortfattet beskrivelse af:

- a) hvordan samordningen mellem leverandører og brugere af geodatasæt og -tjenester samt formidlende organer varetages, af forholdet til tredjeparter og organiseringen af kvalitetssikringen, så vidt det kan lade sig gøre
- b) hvordan hhv. offentlige myndigheder og tredjeparter bidrager til at få infrastrukturen for geografisk information til at fungere og til at samordne den
- c) oplysninger om brugen af infrastrukturen for geografisk information
- d) aftalerne mellem offentlige myndigheder om at stille data til rådighed for hinanden
- e) omkostninger og udbytte ved gennemførelse af dette direktiv.

3. Hvert tredje år og første gang senest den ... (**) tilsender medlemsstaterne Kommissionen en rapport med ajourførte oplysninger om de punkter, der er nævnt i stk. 2.

4. Detaljerede gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Artikel 22

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 23

Kommissionen forelægger senest den ... (***) og derefter hvert sjette år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, der bl.a. er baseret på medlemsstaternes rapporter i henhold til artikel 21, stk. 2 og 3.

Om nødvendigt ledsages rapporten af forslag til foranstaltninger fra Fællesskabets side.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... (*).

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 25

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

...

...

Formand

Formand

(*) Tre år efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) Seks år efter dette direktivs ikrafttræden.

(***) Syv år efter dette direktivs ikrafttræden.

BILAG I

GEODATATEMAER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 6, LITRA A), ARTIKEL 8, STK. 1, OG ARTIKEL 9, LITRA A)

1. Koordinatsystemer

Systemer for entydig rumlig stedfæstelse af geografiske informationer ved hjælp af et sæt koordinater (x, y, z) og/eller længde, bredde og højde, baseret på et horisontalt og vertikalt geodætisk datum.

2. Geografiske kvadratnetsystemer

Et harmoniseret kvadratnet med flere cellestørrelser samt fælles nulpunkt og standardiseret cellelokalisering og -størrelse.

3. Stednavne

Navne på områder, regioner, lokaliteter, byer, forstæder, bebyggelser og alle former for geografiske og topografiske objekter af offentlig eller historisk interesse.

4. Administrative enheder

Forvaltningsenheder, der inddeler områder, hvor medlemsstaterne har og/eller udøver juridiske rettigheder på lokalt, regionalt og nationalt plan, adskilt af administrative grænser.

5. Transportnet

Transportnet for biler, tog, fly og skibe med tilhørende infrastruktur. Omfatter forbindelser mellem de forskellige net. Omfatter også det transeuropæiske transportnet som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet⁽¹⁾ og fremtidige ændringer af denne beslutning.

6. Hydrografi

Hydrografiske elementer, herunder havområder og alle andre vandområder og dertil knyttede forekomster, herunder også vandløbsoplande og vandløbsdeloplande. I givet fald i henhold til definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger⁽²⁾ og i form af net.

7. Beskyttede lokaliteter

Områder, der er udpeget eller forvaltes inden for en ramme af international, fællesskabs- og medlemsstatslovgivning for at nå bestemte bevaringsmål.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 9.9.1996, s. 1, ændret ved EUT L 201 af 7.6.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1. Ændret ved beslutning nr. 2455/2001/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

BILAG II

GEODATATEMAER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 6, LITRA A), ARTIKEL 8, STK. 1, OG ARTIKEL 9, LITRA B)

1. Højde
Digitale højdemodeller for land, is og havoverflade. Omfatter landhøjder, havdybder og kystlinje.
 2. Adresser
Lokalisering af ejendomme på grundlag af adresseidenter, normalt ved hjælp af vejnavn, husnummer og postnummer.
 3. Matrikulære parceller
Arealer, der er defineret i matrikelregistre eller lignende.
 4. Arealdække
Jordens fysiske og biologiske overflade, herunder kunstige overflader, landbrugsarealer, skove, (halv-)naturlige områder, vådområder, vandområder.
 5. Ortofoto
Georefererede billeddata om jordens overflade optaget fra enten satellit- eller flybaserede sensorer.
 6. Geologi
Geologi karakteriseret ved sammensætning og struktur. Omfatter grundfjeld, grundvandsmagasiner og geomorfologi.
-

BILAG III

GEODATATEMAER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 6, LITRA B), OG ARTIKEL 9, LITRA B)

1. Statistiske enheder
Enheder for formidling eller anvendelse af statistiske oplysninger.
2. Bygninger
Geografisk stedfæstelse af bygninger.
3. Jord
Jordbund og underjord karakteriseret efter dybde, tekstur, struktur og indhold af partikler og organisk materiale, stenindhold, erosion, i givet fald gennemsnitlig hældning og forventet vandlagringskapacitet.
4. Arealanvendelse
Området karakteriseret ved dets nuværende og fremtidige planlagte funktion eller samfundsøkonomiske formål (f.eks. beboelse, industri, handel, landbrug, skovbrug, rekreation).
5. Sikkerhed og sundhed
Geografisk fordeling af dominansen af patologier (allergier, kræft, luftvejssygdomme, osv.), oplysninger om indvirkningen på menneskers sundhed (biologiske markører, nedsat frugtbarhed, epidemier) eller trivsel (træthed, stress, osv.), der er direkte (luftforurening, kemikalier, udtynding af ozonlaget, støj, osv.) eller indirekte (fødevarer, genmodificerede organismer, osv.) knyttet til miljøkvaliteten.
6. Offentlig forsyningsvirksomhed og offentlige tjenesteydelser
Omfatter forsyningsvirksomhed så som kloakering, affaldshåndtering, energiforsyning og vandforsyning, administrative og sociale offentlige tjenester som f.eks. offentlige administrationer, civilbeskyttelsesanstalt, skoler og hospitaler.
7. Miljøovervågningsfaciliteter
Lokalisering og drift af miljøovervågningsfaciliteter omfatter observation og måling af emissioner, af miljøelementernes tilstand og af andre økosystemparametre (biodiversitet, plantevækstens økologiske betingelser, osv.) foretaget af eller på vegne af offentlige myndigheder.
8. Produktions- og industrifaciliteter
Industrielle produktionsanlæg, herunder de anlæg, der er omfattet af Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽¹⁾, og vandudvindingsanlæg, miner, oplagspladser.
9. Landbrugs- og akvakulturanlæg
Landbrugsudstyr og -produktionsanlæg (herunder vandingsystemer, drivhuse og stalde).
10. Befolkningsfordeling — demografi
Den geografiske fordeling af befolkningen, herunder befolkningskarakteristika og aktivitetsniveauer, i kvadratnet-celler, forvaltningsenheder eller andre analytiske enheder.
11. Forvaltede og regulerede områder samt områder med brugsbegrænsning og indberetningsenheder
Områder, der forvaltes, reguleres eller benyttes som indberetningsenheder på internationalt, europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan. Omfatter affaldsdepoter, områder med brugsbegrænsninger af hensyn til drikkevandsindvinding, nitratfølsomme områder, regulerede sejlrunder til søs og på større indlandsvandområder, områder for dumpning af affald, områder med støjbegrænsning, områder, hvor der er tilladelse til efterforskning og minedrift, vandområde-distrikter, relevante indberetningsenheder samt områder for kystzoneforvaltning.
12. Områder med naturlige risici
Sårbare områder, karakteriseret efter naturlige risici (alle atmosfæriske, hydrologiske, seismiske og vulkanske fænomener samt brande, som på grund af stedet, hvor de forekommer, deres omfang og hyppighed kan få alvorlige følger for samfundet), f.eks. oversvømmelser, jordskred og sammensynkning, laviner, skovbrande, jordskælv og vulkanudbrud.
13. Atmosfæriske forhold
Fysiske forhold i atmosfæren. Omfatter geodata, der bygger på målinger, modeller eller begge dele; omfatter også målepunkternes placering.

⁽¹⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

14. Meteorologisk-geografiske forhold
Vejrforhold og målinger heraf; nedbør, temperatur, evapotranspiration, vindhastighed og -retning.
 15. Oceanografiske/geografiske forhold
Fysiske forhold til havs (strømme, saltholdighed, bølgehøjde osv.).
 16. Havområder
Fysiske forhold i have og saltholdige søer, opdelt på områder og delområder med fælles egenskaber.
 17. Biogeografiske regioner
Områder, der har relativt ensartede økologiske forhold med fælles egenskaber.
 18. Levesteder og biotoper
Geografiske områder, der er kendetegnet ved særlige økologiske forhold, processer, strukturer og (livsunderstøttende) funktioner, og som er det fysiske grundlag for de organismer, der lever der. Omfatter land- og vandområder, som er kendetegnet ved særlige geografiske, abiotiske eller biotiske forhold, uanset om de er helt eller delvis naturlige.
 19. Artsfordeling
Den geografiske fordeling af forekomsten af dyre- og plantearter i kvadratnetceller, forvaltningsenheder eller andre analytiske enheder.
 20. Energiressourcer
Energiressourcer, herunder kulbrinter, vandkraft, bioenergi, sol, vind osv. samt, hvis det er relevant, dybde-/højdeoplysninger om ressourcens omfang.
 21. Mineralressourcer
Mineralressourcer, herunder metalmalme, industrimineraler osv. samt, hvis det er relevant, dybde-/højdeoplysninger om ressourcens omfang.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den 26. juli 2004 forelagde Kommissionen Rådet sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Fællesskabet (Inspire). Forslaget bygger på traktatens artikel 175, stk. 1.

Den 7. juni 2005 vedtog Europa-Parlamentet sin førstebehandlingsudtalelse.

Den 20. september 2004 besluttede Regionsudvalget ikke at afgive udtalelse.

Den 9. februar 2005 vedtog Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg sin udtalelse.

Den 23. januar 2006 vedtog Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 251, stk. 2.

II. FORMÅL

Med dette direktivforslag skabes der en retlig ramme for oprettelsen og driften af en infrastruktur for geografisk information i Europa med henblik på at formulere, gennemføre, overvåge og evaluere Fællesskabets politikker på alle niveauer og informere offentligheden.

Et centralt mål med Inspire er at mindske hindringerne for, at offentlige myndigheder videregiver data, navnlig på miljøområdet, samt at tilvejebringe flere og bedre geodata til brug for Fællesskabets udformning af politikker og for gennemførelsen af dem på alle niveauer i medlemsstaterne. Inspire fokuserer på miljøpolitik, men kan anvendes af og fremover udvides til at omfatte andre sektorer.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Generelt

Hovedparten af Europa-Parlamentets førstebehandlingsændringer er indarbejdet i den fælles holdning enten ordret, delvis eller i princippet. Den indeholder mere specifikt ændringer i forhold til Kommissionens oprindelige forslag, idet den samler flere artikler, justerer definitionerne og præciserer anvendelsesområdet. Den fælles holdning medtager imidlertid en række andre ændringer end dem, der er indeholdt i Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse og i Kommissionens oprindelige forslag. Den fælles holdning

- fastsætter betingelserne for aktindsigt i geodatasæt og -tjenester og videregivelse af data mellem offentlige myndigheder inden for rammerne af nugældende fællesskabslovgivning
- præciserer muligheden for licensudstedelse til og opkrævning af betaling fra andre offentlige myndigheder for geodatasæt og -tjenester, og
- indfører foranstaltninger til at nå direktivets mål på en afbalanceret og mere effektiv måde (rationisering af bestemmelserne for overvågning og rapportering, cost-benefit-analyser).

Følgende afsnit beskriver substansændringerne:

Almindelige bestemmelser, definitioner, anvendelsesområde (artikel 1-4)

Den fælles holdning følger ikke EP's ændring 6. Formålet og anvendelsesområdet i direktivets artikel 1 svarer til Kommissionens oprindelige forslag og dets retsgrundlag. Teksten til den fælles holdning henviser ikke til »direkte eller indirekte« virkninger for miljøet, men dette spørgsmål er omhandlet i en yderligere betragtning, nemlig betragtning 4.

Rådet tilslutter sig substansen af EP's ændring 7 og dertil knyttede ændring 2. Det accepterede imidlertid Kommissionens holdning, som var, at det ikke ville være retligt forsvarligt at medtage forpligtelser for Fællesskabets institutioner og organer i et direktiv.

Artikel 2 fastsætter, at direktivet ikke indskrænker anvendelsen af direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger og direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

Artikel 3 indfører yderligere definitioner af »kompatibilitet«, »Inspire-geoportal« og begrænser anvendelsesområdet for definitionen af »offentlig myndighed«.

Artikel 4, stk. 2, 4, 5 og 6 præciserer anvendelsesområdet for geodatasæt omfattet af direktivet. Artikel 4, stk. 7, begrænser omfanget af udvalgets kompetence til at tilpasse datatemaerne i bilagene.

Ændring 9 og 10 blev ikke accepteret, da Rådet ikke finder, at de gør teksten klarere.

Metadata, indbyrdes kompatibilitet mellem geodatasæt og -tjenester (artikel 5-10)

De komponenter, der indgår i metadata, præciseres i artikel 5 i den fælles holdning sammen med gennemførelsesbestemmelserne. Tidsplanen for hvornår de metadata, der er omhandlet i artikel 6, skal foreligge hænger sammen med tidsplanen i EP's ændring 15, og tager hensyn til den nye affattelse af artikel 5, stk. 4, i den fælles holdning.

Artikel 7 fastsætter yderligere betingelser for udarbejdelse af gennemførelsesbestemmelserne, der omfatter tekniske ordninger for kompatibilitet, især cost-benefit-hensyn, indarbejdelse af standarder og aktiviteter på internationalt plan og henvisning til eksisterende tekniske midler. Cost-benefit- og gennemførlighedshensynet underbygges af artikel 7, stk. 2, hvorefter Kommissionen skal foretage cost-benefit-analyser, inden den udarbejder forslag til gennemførelsesbestemmelser. Vedtagelsen af disse bestemmelser må ikke påføre en medlemsstat uforholdsmæssigt store udgifter. Artikel 7, stk. 3, præciserer, at data, der er indsamlet for nylig, og andre geodatasæt og -tjenester bringes i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 8, stk. 2, litra a), erstatter »et fælles system af entydige identer« med »løsninger, der sikrer entydig identifikation af geografiske objekter, hvortil identer i eksisterende nationale systemer kan henføres for at sikre interoperabilitet« for at undgå at pålægge en bestemt teknisk løsning.

Ændring 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22 og 23 er medtaget enten helt eller delvis i den omformulerede tekst.

Ændring 20 er ikke medtaget, da henvisningen til »indirekte indvirkning på miljøet« blev opfattet som værende for vag (jf. artikel 1).

Nettjenester (artikel 11-16)

Den udvidede liste over grunde til at begrænse adgangen i artikel 13 er den samme som den, der findes i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger for at sikre sammenhæng i gennemførelsen. Det supplerende stk. 3 i artikel 13 fastsætter, at offentlig adgang til geodata er i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Artikel 14 i den fælles holdning giver medlemsstaterne mulighed for at opkræve gebyrer og/eller udstede licenser for visningstjenester, hvis dette er nødvendigt for at kunne vedligeholde geodatasættene og -tjenesterne eller for at opfylde krav i allerede eksisterende internationale geodatainfrastrukturer.

Ændring 24, 25, 26 og 27 blev accepteret for så vidt angår den omformulerede tekst.

Videregivelse af data (artikel 17)

Artikel 17 i den fælles holdning præciserer rækkevidden af forpligtelsen til at videregive data mellem en medlemsstats myndigheder, offentlige myndigheder i forskellige medlemsstater, Fællesskabets institutioner og organer samt organer, der er oprettet ved internationale aftaler. Formålet med artikel 17, stk. 2, er at forebygge praktiske hindringer på tidspunktet for anvendelsen (for eksempel at en ansat hos den offentlige myndighed anvender dataene på sin computer), medens artikel 17, stk. 3, gør det muligt for dataudbydere at få dækket deres udgifter hos offentlige myndigheder i medlemsstaterne og hos Fællesskabets organer og således sikrer, at dataenes kvalitet og udbredelse bevares. Når der opkræves betaling, sker det på den offentlige myndigheds niveau, ikke på tidspunktet for anvendelsen. Beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder sikres i artikel 17, stk. 9. De nye betragtninger 22, 23 og 24 omhandler disse spørgsmål. Ændring 28 er indeholdt i betragtning 21.

Ændring 29 blev ikke accepteret, da den overflødig udvider kravene til videregivelse af data.

Ændring 30 er dækket af den nye affattelse af artikel 17.

Hele konceptet med den oprindelige artikel 24 — fælles gennemførelsesregler for videregivelse af data — (ændring 32) er ikke acceptabelt for Rådet.

Samordning og supplerende foranstaltninger, afsluttende bestemmelser (artikel 18-26)

Der lægges ikke udtrykkeligt vægt på fordelingen af beføjelser og opgaver internt i medlemsstaterne i forhold til deres involverede strukturer (ændring 33, 34 og 4) i artikel 18 og 19, stk. 2, i den fælles holdning, men Rådet finder, at dette er artiklernes substans.

Den nye affattelse af artikel 21 og den yderligere betragtning 31 i den fælles holdning rationaliserer overvågnings- og rapporteringskravene i direktivet i forhold til ændring 37. Artikel 24 udskyder gennemførelsesdatoen en smule.

Ændring 35, 36 og 38 accepteres.

Bilag

Geodatemaer »fordeling af færdselsuheld« (ændring 43, punkt 6) og »telekommunikation« (ændring 44, punkt 7) er ikke indarbejdet i den fælles holdning, da de ikke har nogen forbindelse til formålet med Inspire.

Ændring 47 er delvis blevet accepteret i bilag III, punkt 11.

Ændring 39, 40, 41, 42, 45, 46, 48 og 49 er blevet accepteret.

IV. KONKLUSION

De ændringer, som Rådet har foretaget i forhold til Kommissionens forslag, tager sigte på at sikre overensstemmelse med gældende fællesskabsret og holdbar indsamling af data. Selv med disse ændringer ligger Rådets fælles holdning på linje med størstedelen af Europa-Parlamentets ændringer og udgør et godt grundlag for yderligere forhandlinger.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 6/2006

vedtaget af Rådet den 10. marts 2006

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/.../EF af ... om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning)

(2006/C 126 E/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 141, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår ⁽³⁾ og Rådets direktiv 86/378/EØF af 24. juli 1986 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger ⁽⁴⁾ er blevet ændret væsentligt ⁽⁵⁾. Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder ⁽⁶⁾ og Rådets direktiv 97/80/EF af 15. december 1997 om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn ⁽⁷⁾ indeholder ligeledes bestemmelser, der har til formål at gennemføre princippet om ligebehandling af mænd og kvinder. Da der nu foretages yderligere ændringer af direktiverne er det ønskeligt af hensyn til klarheden at foretage en omarbejdning af bestemmelserne ved i én tekst at samle de vigtigste bestemmelser på området, samtidig med at der tages hensyn til nye elementer, der er en følge af De Europæiske Fællesskabers Domstols, i det følgende benævnt »Domstolen«, retspraksis.

(2) Ligestilling mellem mænd og kvinder er et grundlæggende princip i fællesskabsretten i henhold til traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 2, og Domstolens retspraksis. Disse traktatbestemmelser gør ligestilling mellem mænd og kvinder til en opgave for Fællesskabet og noget, det tilstræber, og pålægger Fællesskabet en positiv forpligtelse til i alle sine aktiviteter at fremme denne ligestilling.

(3) Ifølge Domstolen kan anvendelsesområdet for princippet om ligebehandling af mænd og kvinder ikke indskrænkes til at omfatte forbud mod den forskelsbehandling, som følger af, at den pågældende tilhører det ene eller det andet køn. Som følge af hensigten med princippet og arten af de rettigheder, det søger at sikre, finder det også anvendelse på den forskelsbehandling, der udspringer af den pågældendes kønsskifte.

(4) Traktatens artikel 141, stk. 3, udgør nu et særligt retsgrundlag for at vedtage fællesskabsforanstaltninger, der skal sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder og ligebehandling i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, herunder princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

(5) Artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forbyder ligeledes forskelsbehandling på grundlag af køn og stadfæster retten til ligebehandling af mænd og kvinder på alle områder, herunder i forbindelse med beskæftigelse, arbejde og løn.

(6) Chikane og sexchikane er i strid med princippet om ligebehandling af mænd og kvinder og anses for forskelsbehandling på grundlag af køn i dette direktivs forstand. Disse former for forskelsbehandling forekommer ikke kun på arbejdspladsen, men også i forbindelse med adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse. De bør derfor forbydes og være genstand for effektive, proportionelle og afskrækkende sanktioner.

(7) I den forbindelse bør arbejdsgiverne og de ansvarlige for erhvervsuddannelserne tilskyndes til at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling på grund af køn og navnlig til at træffe foranstaltninger til forebyggelse af chikane og sexchikane på arbejdspladsen og ved adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse i overensstemmelse med national ret og praksis.

⁽¹⁾ EUT C 157 af 28.6.2005, s. 83.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6. juli 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 10. marts 2006 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 15).

⁽⁴⁾ EFT L 225 af 12.8.1986, s. 40. Ændret ved direktiv 96/97/EF (EFT L 46 af 17.2.1997, s. 20).

⁽⁵⁾ Se bilag I, del A.

⁽⁶⁾ EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19.

⁽⁷⁾ EFT L 14 af 20.1.1998, s. 6. Ændret ved direktiv 98/52/EF (EFT L 205 af 22.7.1998, s. 66).

- (8) Princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi, der er forankret i traktatens artikel 141 og konsekvent fastholdt i Domstolens retspraksis, udgør et væsentligt aspekt af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder og en afgørende og umistelig del af gældende fællesskabsret, herunder Domstolens retspraksis, vedrørende forskelsbehandling på grund af køn. Der bør derfor fastsættes nærmere bestemmelser om gennemførelsen heraf.
- (9) Til vurdering af, om arbejdstagere varetager samme arbejde eller arbejde af samme værdi, bør det i overensstemmelse med Domstolens faste retspraksis fastslås, hvorvidt disse arbejdstagere kan anses for at være i sammenlignelige situationer under hensyntagen til en række faktorer, bl.a. arbejdets art, faglig uddannelse og arbejdsvilkår.
- (10) Domstolen har fastslået, at ligelønsprincippet under visse forhold ikke kun er begrænset til de situationer, hvor mænd og kvinder udfører deres arbejde for samme arbejdsgiver.
- (11) Medlemsstaterne bør fortsat i samarbejde med arbejdsmarkedets parter behandle problemet med de fortsatte kønsspecifikke lønforskelle og den tydelige opdeling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet f.eks. via fleksible arbejdstidsordninger, som gør det muligt for mænd og kvinder at forene familiære og arbejdsmæssige forpligtelser bedre. Dette kan også omfatte rimelige ordninger om forældreorlov, som hver forældre kan udnytte, samt tilgængelige og økonomisk overkommelige børnepasningsfaciliteter og pleje af personer, over for hvem der er forsørgerpligt.
- (12) Der bør vedtages særlige foranstaltninger for at sikre, at princippet om ligebehandling gennemføres i erhvervs-tilknyttede sociale sikringsordninger, og for at definere dets anvendelsesområde mere klart.
- (13) Domstolen fastslog i sin dom af 17. maj 1990 i sag 262/88⁽¹⁾, at alle ydelser, der udbetales i henhold til erhvervs-tilknyttede pensionsordninger, udgør en del af lønnen som omhandlet i traktatens artikel 141.
- (14) Skønt begrebet løn som defineret i traktatens artikel 141 ikke omfatter sociale sikringsydelser, er en pensionsordning for tjenestemænd ifølge fast retspraksis omfattet af princippet om ligeløn, hvis ydelserne i henhold til ordningen udbetales i kraft af ansættelsesforholdet hos den offentlige arbejdsgiver, uanset om en sådan ordning indgår i en almindelig lovpligtig ordning. Ifølge Domstolens domme i sag C-7/93⁽²⁾ og C-351/00⁽³⁾ er den betingelse opfyldt, såfremt pensionen berører en særlig gruppe af arbejdstagere, den direkte afhænger af den tilbagelagte tjenestetid, og den beregnes på grundlag af tjenestemandens senest oppebårne løn. Af klarhedshensyn bør der derfor fastsættes særlige bestemmelser med henblik herpå.
- (15) Domstolen har bekræftet, at mens mandlige og kvindelige lønmodtageres bidrag til en ydelsesdefineret pensionsordning er omfattet af traktatens artikel 141, skal det forhold, at der på grund af anvendelse af forskellige aktuarmæssige faktorer for mænd og kvinder ikke indbetales samme arbejdsgiverbidrag inden for rammerne af funderede og ydelsesdefinerede pensionsordninger, ikke bedømmes efter denne artikel.
- (16) I tilfælde af ordninger, der er funderede og ydelsesdefinerede, kan visse elementer, såsom konvertering af en del af den periodiske pension til sumydelser, overførsel af pensionsrettigheder, en efterladtepension, der udbetales til en ydelsesberettiget som modydelse for, at forsikringstageren giver afkald på en del af en pension, eller en nedsat pension, når arbejdstageren vælger at gå på førtidspension, for eksempel være uens, såfremt de uens beløb skyldes anvendelsen af aktuarmæssige faktorer, der er forskellige for de to køn, ved iværksættelsen af finansieringen af ordningen.
- (17) Ifølge fast retspraksis skal ydelser, der udbetales i medfør af en erhvervs-tilknyttet social sikringsordning, ikke anses for løn, i det omfang de kan henføres til beskæftigelsesperioder, der ligger forud for den 17. maj 1990, undtagen for arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende, der inden denne dato har anlagt søgsmål eller indbragt en dertil svarende klage i overensstemmelse med den relevante nationale ret. Det er derfor nødvendigt at begrænse anvendelsen af princippet om ligebehandling i overensstemmelse hermed.
- (18) Af Domstolens faste retspraksis følger, at Barberprotokollen⁽⁴⁾ ingen betydning har for retten til at være omfattet af en erhvervs-tilknyttet pensionsordning, og at den tidsmæssige begrænsning af dommen i sag 262/88 ikke gælder for retten til at være omfattet af en erhvervs-tilknyttet pensionsordning. Domstolen har ligeledes fastslået, at nationale regler om søgsmålsfrister i nationale retsforhold kan gøres gældende over for arbejdstagere, der påberåber sig deres ret til at være omfattet af en erhvervs-tilknyttet pensionsordning, på betingelse af at reglerne ikke er mindre gunstige for søgsmål af denne art end for tilsvarende søgsmål i henhold til national ret, og at de ikke i praksis gør det umuligt at udøve rettigheder tillagt i henhold til fællesskabsretten. Domstolen

⁽¹⁾ Sag 2262/88, *Barber v. Guardian Royal Exchange Assurance Group*, Sml. 1990 I, s. 1889.

⁽²⁾ Sag C-7/93, *Bestuur van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds v. G.A. Beune*, Sml. 1994 I, s. 4471.

⁽³⁾ Sag C-351/00, *Pirkko Niemi*, Sml. 2002 I, s. 7007.

⁽⁴⁾ Protokol 17 vedrørende artikel 141 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (1992).

har desuden fastslået, at den omstændighed, at en arbejdstager kan kræve at blive omfattet af en erhvervs-tilknyttet pensionsordning med tilbagevirkende kraft, ikke indebærer, at arbejdstageren kan undgå at betale bidrag til ordningen for det tidsrum, der er tale om.

- (19) At sikre lige adgang til beskæftigelse og erhvervsuddannelse er af afgørende betydning for anvendelsen af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv. Undtagelser fra princippet bør derfor udelukkende omfatte erhvervsaktiviteter, som på grund af deres særlige karakter eller den sammenhæng, de foregår i, kræver beskæftigelse af en person af et bestemt køn, forudsat at formålet hermed er legitimt og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.
- (20) Dette direktiv anfægter ikke foreningsfriheden, herunder retten til at oprette faglige sammenslutninger sammen med andre og til at melde sig ind i faglige sammenslutninger for at forsvare egne rettigheder. Foranstaltninger i overensstemmelse med traktatens artikel 141, stk. 4, kan omfatte medlemskab af eller fortsat aktivitet i organisationer eller fagforeninger, hvis hovedformål er at fremme princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i praksis.
- (21) Forbuddet mod forskelsbehandling bør ikke være til hinder for opretholdelse eller vedtagelse af foranstaltninger, der har til formål at forebygge eller opveje ulemper for en persongruppe af det ene køn. Sådanne foranstaltninger tillader sammenslutninger af personer af det ene køn, hvis hovedformål er at fremme disse personers særlige behov og at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder.
- (22) I henhold til traktatens artikel 141, stk. 4, og for at sikre fuld ligestilling mellem mænd og kvinder i praksis på arbejdsmarkedet er princippet om ligebehandling ikke til hinder for, at medlemsstater opretholder eller vedtager foranstaltninger, der tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for det underrepræsenterede køn at udøve en erhvervsaktivitet eller at forebygge eller opveje ulemper i den erhvervs-mæssige karriere. I betragtning af den nuværende situation og under hensyntagen til erklæring nr. 28 i Amsterdam-traktaten bør medlemsstaterne i første række bestræbe sig på at forbedre kvindernes stilling på arbejdsmarkedet.
- (23) Ifølge Domstolens faste retspraksis udgør negativ forskelsbehandling af kvinder i forbindelse med graviditet og barsel direkte forskelsbehandling på grund af køn. Sådant forskelsbehandling bør derfor eksplicit være omfattet af dette direktiv.
- (24) Domstolen har konsekvent anerkendt, at det er legitimt, for så vidt angår princippet om ligebehandling, at beskytte kvinder på grund af deres biologiske tilstand under graviditet og barsel såvel som via beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med barsel som et middel til at opnå reel ligestilling. Nærværende direktiv bør derfor ikke anfægte Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til

forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer⁽¹⁾. Dette direktiv bør heller ikke anfægte Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS⁽²⁾.

- (25) Af klarhedshensyn bør der endvidere eksplicit fastsættes bestemmelser om beskyttelsen af kvinders beskæftigelses-mæssige rettigheder under barselorlov, navnlig deres ret til at vende tilbage til det samme eller et tilsvarende arbejde, til ikke at få dårligere arbejds- og ansættelses-vilkår, fordi de har taget en sådan orlov og til at nyde godt af enhver forbedring i arbejdsvilkårene, som de ville have været berettiget til under deres fravær.
- (26) I resolution vedtaget af Rådet og arbejds- og socialmini-strene, forsamlet i Rådet, af 29. juni 2000 om afbalanceret deltagelse af kvinder og mænd i arbejds- og familieliv⁽³⁾, opfordres medlemsstaterne til at vurdere muligheden for, at de enkelte retssystemer giver mandlige arbejdstagere ret til personligt at tage fædreorlov, der ikke kan overføres til moderen, idet deres rettigheder, der har tilknytning til arbejdskontrakten, bevares.
- (27) Der gælder samme betingelser for medlemsstaternes ydelse til kvinder og mænd af en personlig og ikke-overførbart ret til orlov efter et barns fødsel eller adoption. Det er op til medlemsstaterne selv at afgøre, om de vil give en sådan ret til orlov efter et barns fødsel eller adoption, og at fastlægge andre forhold ud over afskedigelse og tilbagevenden til arbejde, der ligger uden for direktivets anvendelsesområde.
- (28) Effektiv gennemførelse af princippet af ligebehandling forudsætter, at medlemsstaterne indfører passende procedurer.
- (29) Det er afgørende for en reel gennemførelse af princippet om ligebehandling, at der sørges for relevante retslige eller administrative procedurer til håndhævelse af forpligtelserne i medfør af dette direktiv.
- (30) For at sikre, at princippet om ligebehandling kan håndhæves i praksis, er det vigtigt, at der vedtages bestemmelser om bevisbyrden. Som fastslået af Domstolen bør der derfor fastsættes bestemmelser, der sikrer, at bevisbyrden pålægges indklagede, når der foreligger en tilsyneladende forskelsbehandling undtagen i forbindelse med sager, hvor det påhviler en domstol eller en anden kompetent national instans at undersøge de

⁽¹⁾ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 145 af 19.6.1996, s. 4. Ændret ved direktiv 97/75/EF (EFT L 10 af 16.1.1998, s. 24).

⁽³⁾ EFT C 218 af 31.7.2000, s. 5.

- faktiske omstændigheder. Det skal imidlertid gøres klart, at det fortsat tilkommer den relevante nationale instans at vurdere de faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at der er sket direkte eller indirekte forskelsbehandling, i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis. Endvidere overlades det til medlemsstaterne på alle stadier af sagsbehandlingen at indføre bevisregler, som er gunstigere for klager.
- (31) For at forbedre den retsbeskyttelse, dette direktiv giver, bør også foreninger, organisationer og andre juridiske personer have beføjelse til, efter nærmere bestemmelser fastlagt af medlemsstaterne, enten på vegne af eller til støtte for en klager at indtræde som part i en sag uden at tilsidesætte nationale procesregler vedrørende repræsentation og forsvar.
- (32) Da retten til effektiv retsbeskyttelse er grundlæggende, bør det sikres, at arbejdstagerne fortsat er omfattet af denne beskyttelse selv efter ophør af det forhold, der har givet anledning til den påståede tilsidesættelse af princippet om ligebehandling. En arbejdstager, der forsvarer eller afgiver vidneudsagn for en person, som nyder beskyttelse i henhold til dette direktiv, bør nyde samme beskyttelse.
- (33) Domstolen har klart fastslået, at for at princippet om ligebehandling kan være effektivt, skal den erstatning, der tildeles i tilfælde af overtrædelse, være tilstrækkelig i forhold til det tab, den pågældende har lidt. Derfor bør forudgående fastsættelse af et maksimum for en sådan erstatning udelukkes, medmindre arbejdstageren kan bevise, at den eneste skade, som en ansøger til et job har lidt som følge af forskelsbehandling i dette direktivs betydning, er, at den pågældendes ansøgning ikke er blevet behandlet.
- (34) For at styrke gennemførelsen af princippet om ligebehandling i praksis bør medlemsstaterne fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og, i overensstemmelse med national praksis, med de ikke-statslige organisationer.
- (35) Medlemsstaterne bør fastsætte effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, og som iværksættes i tilfælde af handlinger, der strider mod forpligtelserne i henhold til dette direktiv.
- (36) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (37) Med henblik på at skabe bedre forståelse for forskellene i behandlingen af mænd og kvinder med hensyn til ansættelse og beskæftigelse, bør der fortsat udvikles sammenlignelige statistikker opdelt på køn, som skal analyseres og stilles til rådighed på egnede niveauer.
- (38) Ligebehandling af mænd og kvinder i ansættelses- og beskæftigelses spørgsmål kan ikke begrænses til lovgivningsmæssige foranstaltninger. Den Europæiske Union og medlemsstaterne bør derfor fortsat fremme en øget bevidstgørelse om løndiskriminering samt fremme nytænkning og i den forbindelse inddrage alle berørte kræfter, såvel offentlige som private, i størst mulig udstrækning. I den forbindelse kan dialogen mellem arbejdsmarkedets parter yde et vigtigt bidrag.
- (39) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der stort set ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.
- (40) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktivet.
- (41) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at sikre gennemførelsen af princippet om lige muligheder for og lige behandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv.

I det øjemed indeholder det bestemmelser til gennemførelse af princippet om ligebehandling for så vidt angår:

- adgang til beskæftigelse, herunder fremmelse, og til erhvervsuddannelse
- arbejdsvilkår, herunder løn
- erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger.

Det indeholder endvidere bestemmelser, der skal sikre, at gennemførelsen bliver mere effektiv, ved at der fastsættes relevante procedurer.

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:
 - a) »direkte forskelsbehandling«: at en person behandles ringere på grund af køn, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation
 - b) »indirekte forskelsbehandling«: at en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis stiller personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige
 - c) »chikane«: at der udvises uønsket adfærd i relation til en persons køn med det formål eller den virkning at krænke denne persons værdighed og skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima
 - d) »sexchikane«: at der udvises enhver form for uønsket verbal, ikke-verbal eller fysisk adfærd med seksuelle undertoner med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed, navnlig ved at skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima
 - e) »løn«: den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager direkte eller indirekte fra arbejds-giveren i penge eller naturalier
 - f) »erhvervstilknyttede sikringsordninger«: ordninger, der ikke er omfattet af Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (⁽¹⁾), og som har til formål at sikre arbejdere, uanset om de er lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende, inden for en virksomhed eller en gruppe af virksomheder, inden for en erhvervsgrænse eller inden for en faglig eller tværfaglig branche, ydelser, som skal supplere ydelserne fra de lovbestemte sociale sikringsordninger eller træde i stedet for disse, uanset om medlemskab af disse ordninger er obligatorisk.
2. I dette direktiv omfatter forskelsbehandling:
 - a) chikane og sexchikane samt dårligere behandling baseret på en persons afvisning eller accept af en sådan adfærd
 - b) instruktion om forskelsbehandling af en person på grund af køn
 - c) enhver form for dårligere behandling af en kvinde i forbindelse med graviditet eller barselorlov som defineret i direktiv 92/85/EØF

(¹) EFT L 6 af 10.1.1979, s. 24.

Artikel 3

Positive foranstaltninger

Medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med traktatens artikel 141, stk. 4, for i praksis at sikre fuld ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet.

AFSNIT II

SÆRLIGE BESTEMMELSER**Kapitel 1**

Lige løn

Artikel 4

Forbud mod forskelsbehandling

For samme arbejde eller for arbejde, som tillægges samme værdi, afskaffes enhver direkte eller indirekte forskelsbehandling med hensyn til køn for så vidt angår alle lønelementer og lønvilkår.

Især når et fagligt klassifikationssystem anvendes for lønfastsættelsen, bygges dette system på samme kriterier for mandlige og kvindelige arbejdstagere og indrettes således, at det udelukker forskelsbehandling med hensyn til køn.

Kapitel 2

Ligebehandling i forbindelse med de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger

Artikel 5

Forbud mod forskelsbehandling

Uden at artikel 4 tilsidesættes, må der ikke finde nogen direkte eller indirekte forskelsbehandling sted på grundlag af køn i forbindelse med de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, især for så vidt angår:

- a) anvendelsesområdet for sådanne ordninger samt betingelserne for adgang til disse
- b) bidragspligten og beregningen af bidrag
- c) beregningen af ydelserne, herunder ægtefælle- eller forsørgertillæg, og betingelserne for varigheden og bevarelsen af retten til ydelserne.

Artikel 6

Personelt anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på den erhvervsaktive del af befolkningen, herunder selvstændige erhvervsdrivende, arbejdstagere, der midlertidigt er uden arbejde på grund af sygdom, graviditet og barsel, ulykke eller ufrivillig arbejdsløshed, og personer, der søger arbejde, på pensionerede og invalide arbejdstagere samt på disse arbejdstageres ydelsesberettigede pårørende, i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.

Artikel 7

Materielt anvendelsesområde

1. Dette kapitel finder anvendelse:
 - a) på erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, der sikrer beskyttelse mod følgende risici:
 - i) sygdom
 - ii) invaliditet
 - iii) alderdom, også i tilfælde af førtidspensionering
 - iv) arbejdsulykker og erhvervssygdomme
 - v) arbejdsløshed
 - b) på erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, som vedrører andre sociale natural- eller kontantydelse, herunder ydelser til efterladte og familieydelser, såfremt disse ydelser er ydelser, som disse modtager fra arbejdsgiveren som følge af arbejdsforholdet.
2. Dette kapitel finder endvidere anvendelse på pensionsordninger for en særlig gruppe af arbejdstagere, f.eks. tjenestemænd, hvis ydelserne i henhold til ordningen udbetales i kraft af ansættelsesforholdet hos den offentlige arbejdsgiver. Dette er ikke til hinder for, at en sådan ordning indgår i en almindelig lovpligtig ordning.

Artikel 8

Udelukkelse fra det materielle anvendelsesområde

1. Dette kapitel gælder ikke for:
 - a) individuelle aftaler for selvstændige erhvervsdrivende
 - b) enkeltpersonordninger for selvstændige erhvervsdrivende
 - c) arbejdstageres forsikringsaftaler, hvori arbejdsgiveren ikke er part
 - d) frivillige bestemmelser i erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, som tilbydes deltagerne individuelt for at sikre dem:
 - i) supplerende ydelser
 - ii) eller valg af den dato, fra hvilken de normale ydelser til selvstændige erhvervsdrivende skal løbe, eller valg mellem flere ydelser
 - e) erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, for så vidt ydelserne finansieres af frivillige lønmodtagerbidrag.
2. Dette kapitel er ikke til hinder for, at en arbejdsgiver giver personer, der har nået den alder, hvor de er berettiget til en pension i medfør af en erhvervstilknyttet social sikringsordning, men som endnu ikke er berettiget til den lovbestemte alders-

pension, en supplerende pension med henblik på at udligne eller tilnærme de samlede ydelser til de ydelser, som modtages af personer af det andet køn, der befinder sig i samme situation, og som allerede har nået den alder, hvor de er berettiget til den lovbestemte pension, indtil modtagerne af denne supplerende pension har nået den lovbestemte pensionsalder.

Artikel 9

Eksempler på forskelsbehandling

1. Bestemmelser, der er i modstrid med princippet om ligebehandling, er bestemmelser, som direkte eller indirekte er baseret på kønnet for så vidt angår fastsættelse af:
 - a) hvilke personer der har ret til at deltage i en erhvervstilknyttet social sikringsordning
 - b) om deltagelse i en erhvervstilknyttet social sikringsordning er tvungen eller frivillig
 - c) forskellige regler vedrørende alder ved indtrædelse i ordningen eller vedrørende krav om minimal beskæftigelsesperiode eller om en minimumsperiode for tilslutning til ordningen, for så vidt angår erhvervelse af ydelser
 - d) forskellige regler for tilbagebetaling af bidrag, med undtagelse af hvad der er fastsat i litra h) og j), når arbejdstageren forlader ordningen uden at have opfyldt betingelserne for at få udbetalt langtidsydelse med opsættende virkning
 - e) forskellige betingelser for tilkendelse af ydelser eller for begrænsning af disse ydelser til det ene af kønnene
 - f) forskellige aldersgrænser for pensionsret
 - g) regler, der suspenderer rettigheder eller adgangen til erhvervelse af rettigheder under lovbestemt eller overenskomstmæssig barselorlov eller orlov af familiemæssige årsager, som betales af arbejdsgiveren
 - h) forskellige ydelsesniveauer, undtagen i det omfang det er nødvendigt som følge af aktuarmæssige faktorer, der er forskellige for de to køn i forbindelse med bidragsdefinerede ordninger; for så vidt angår ordninger, der er funderede og ydelsesdefinerede, kan visse elementer være uens, såfremt de uens beløb skyldes anvendelsen af aktuarmæssige faktorer, der er forskellige for de to køn, ved iværksættelsen af finansieringen af ordningen
 - i) forskellige bidragsniveauer for lønmodtagerne
 - j) forskellige bidragsniveauer for arbejdsgiverne, bortset fra:
 - i) i forbindelse med bidragsdefinerede ordninger, hvis formålet er at gøre størrelsen af pensionsydelse til begge køn ens eller tilnærme dem til hinanden

- ii) i forbindelse med ordninger, der er funderede og ydelses-definerede, når arbejdsgiverens bidrag tager sigte på at sikre finansieringen af udgifterne til disse ydelsesdefinerede ordninger
- k) forskellige normer eller normer, der kun gælder for det ene køn, med undtagelse af hvad der er fastsat i litra h) og j), for erhvervelse eller bevarelse af retten til at få udbetalt ydelser med opsættende virkning, når den pågældende forlader ordningen.

2. Når det overlades til ordningens administrative organer at træffe afgørelse om tilkendelse af ydelser i henhold til dette kapitel, skal de pågældende organer overholde ligebehandlingsprincippet.

Artikel 10

Gennemførelse for så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemmelser i erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger for selvstændige erhvervsdrivende, der er i modstrid med ligebehandlingsprincippet, tages op til revision med virkning fra senest den 1. januar 1993 eller for medlemsstater, hvis tiltrædelse fandt sted efter den dato, på den dato, hvor direktiv 86/378/EØF trådte i kraft på deres område.

2. Dette kapitel er ikke til hinder for, at rettigheder og pligter, som vedrører en periode for medlemskab af en erhvervstilknyttet social sikringsordning for selvstændige erhvervsdrivende, der ligger forud for revisionen af den pågældende ordning, fortsat er undergivet de bestemmelser i ordningen, som var gældende i den pågældende periode.

Artikel 11

Mulighed for udsættelse for så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende

Hvad angår selvstændige erhvervsdrivendes erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger kan medlemsstaterne udsætte den obligatoriske gennemførelse af ligebehandlingsprincippet for så vidt angår:

- a) fastsættelse af pensionsalderen for ydelse af alders- og arbejdsophørspensioner samt de følger, en sådan udsættelse måtte have for andre ydelser:
- i) enten indtil den dato, på hvilken ligebehandlingen er gennemført i de lovbestemte ordninger
- ii) eller senest indtil ligebehandlingen indføres ved et direktiv
- b) efterladtepension, indtil ligebehandlingsprincippet ved fællesskabsretten er indført i de lovbestemte sociale sikringsordninger om dette forhold

- c) anvendelse af artikel 9, stk. 1, litra i), for så vidt angår anvendelse af aktuarmæssige faktorer, indtil den 1. januar 1999 eller for medlemsstater, hvis tiltrædelse fandt sted efter den dato, på den dato, hvor direktiv 86/378/EØF trådte i kraft på deres område.

Artikel 12

Tilbagevirkende kraft

1. Enhver gennemførelsesforanstaltning til dette kapitel, for så vidt angår arbejdstagere, skal dække alle ydelser i medfør af erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, der kan henregnes til beskæftigelsesperioder efter den 17. maj 1990 og har tilbagevirkende kraft til denne dato, medmindre arbejdstagerne eller deres ydelsesberettigede pårørende inden denne dato har anlagt søgsmål eller indgivet en dertil svarende administrativ klage i overensstemmelse med national lovgivning. I så fald har gennemførelsesforanstaltningerne tilbagevirkende kraft til den 8. april 1976 og dækker alle ydelser, der kan henregnes til beskæftigelsesperioder efter denne dato. For de medlemsstater, der har tiltrådt Fællesskabet efter den 8. april 1976, men før den 17. maj 1990, erstattes denne dato af den dato, på hvilken traktatens artikel 141 blev gældende på deres område.

2. Andet punktum i stk. 1 er ikke til hinder for, at de nationale regler om søgsmålsfrister i nationale retsforhold kan gøres gældende over for arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende, som havde anlagt søgsmål eller indgivet en dertil svarende administrativ klage i overensstemmelse med national lovgivning inden den 17. maj 1990, forudsat at disse regler ikke er mindre gunstige for søgsmål af denne art end for tilsvarende nationale søgsmål, og at de ikke i praksis gør det umuligt at udøve rettigheder tillagt i henhold til fællesskabsretten.

3. For de medlemsstater, der har tiltrådt Fællesskabet efter den 17. maj 1990, og som den 1. januar 1994 var kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, ændres datoen den 17. maj 1990 i stk. 1, første punktum, til den 1. januar 1994.

4. For de øvrige medlemsstater, hvis tiltrædelse fandt sted efter den 17. maj 1990, ændres datoen den 17. maj 1990 i stk. 1 og 2 til den dato, på hvilken traktatens artikel 141 blev gældende på deres område.

Artikel 13

Fleksibel pensionsalder

At mænd og kvinder gør krav på en fleksibel pensionsalder på samme vilkår, anses ikke for at være uforeneligt med dette kapitel.

Kapitel 3

Ligebehandling for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår

*Artikel 14***Forbud mod forskelsbehandling**

1. Der må i den offentlige eller den private sektor, herunder offentlige organer, ikke finde direkte eller indirekte forskelsbehandling sted på grund af køn, for så vidt angår:

- a) vilkårene for adgang til lønnet beskæftigelse, udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed og erhvervsmæssig beskæftigelse, herunder udvælgelseskriterier og ansættelsesvilkår, uanset branche og uanset niveau i erhvervshierarkiet, herunder i henseende til forfremmelse
- b) adgang til alle typer af og niveauer for erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse, erhvervsmæssig videreuddannelse og omskoling, herunder praktisk arbejds erfaring
- c) ansættelses- og arbejdsvilkår, herunder afskedigelse, samt løn, som omhandlet i traktatens artikel 141.
- d) medlemskab af og deltagelse i en arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisation eller en organisation, hvis medlemmer udøver et bestemt erhverv, herunder de fordele, sådanne organisationer giver medlemmerne.

2. Med hensyn til adgangen til beskæftigelse, herunder den dertil førende uddannelse, kan medlemsstaterne fastsætte, at ulige behandling, der er baseret på et kønsspecifikt træk, ikke udgør forskelsbehandling, når et sådant kønsspecifikt træk på grund af de pågældende erhvervsaktiviteters art eller den sammenhæng, hvori de udøves, udgør et regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav, forudsat at målet hermed er legitimt, og at kravet står i rimeligt forhold hertil.

*Artikel 15***Tilbagevenden fra barselorlov**

En kvinde på barselorlov har efter udløbet af barselorloven ret til at vende tilbage til det samme eller et tilsvarende arbejde med betingelser og vilkår, som ikke er mindre gunstige for hende, og til at nyde godt af enhver forbedring i arbejdsvilkårene, som hun ville have været berettiget til under sit fravær.

*Artikel 16***Fædreorlov og adoptionsorlov**

Dette direktiv gælder med forbehold af medlemsstaternes ret til at anerkende en særskilt ret til fædreorlov og/eller adoptionsorlov. De medlemsstater, som anerkender en sådan ret, træffer de nødvendige foranstaltninger for at beskytte mandlige og kvindelige arbejdstagere mod afskedigelse på grund af udøvelsen af denne ret, og for at sikre, at de ved afslutningen af en sådan orlov har ret til at vende tilbage til det samme eller et

tilsvarende arbejde med betingelser og vilkår, som ikke er mindre gunstige for dem, og til at drage fordel af de forbedringer i arbejdsforholdene, som de ville have været berettiget til under deres fravær.

AFSNIT III

HORISONTALE BESTEMMELSER**Kapitel 1**

Retsmidler og håndhævelse

AFDELING 1

RETSMIDLER

*Artikel 17***Klageadgang**

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver, der mener sig krænkede, fordi princippet om ligebehandling tilsidesættes i forhold til den pågældende, efter eventuelt at have indbragt sagen for andre kompetente instanser kan indgive klage til retslige instanser, herunder, hvor de finder det hensigtsmæssigt, til forligsinstanser, med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i henhold til dette direktiv, selv efter at det forhold, hvori forskelsbehandlingen angiveligt har fundet sted, er ophørt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at foreninger, organisationer og andre juridiske personer, der efter kriterierne i deres nationale ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes, er berettigede til — enten på vegne af eller til støtte for klageren, med dennes godkendelse — at indtræde som part i klagen til retslige og/eller administrative instanser med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i henhold til dette direktiv.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke nationale regler om tidsfrister for anlæggelse af sager vedrørende princippet om ligebehandling.

*Artikel 18***Erstatning eller godtgørelse**

Medlemsstaterne indfører i deres nationale retsorden de nødvendige bestemmelser for at sikre en reel og effektiv erstatning eller godtgørelse efter medlemsstatens afgørelse for tab og skader, der er påført en person som følge af forskelsbehandling på grundlag af køn, således at det har en præventiv virkning og står i et rimeligt forhold til det tab, den pågældende har lidt. En sådan erstatning eller godtgørelse kan ikke begrænses til et på forhånd fastsat maksimum, medmindre arbejdsgiveren kan bevise, at den eneste skade, som en ansøger til et job har lidt som følge af forskelsbehandling i dette direktivs betydning er, at den pågældendes ansøgning ikke er blevet behandlet.

AFDELING 2

BEVISBYRDE

Artikel 19

Bevisbyrde

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med deres nationale retssystemer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at når personer, der betragter sig som krænket, fordi ligebehandlingsprincippet ikke er anvendt over for dem, over for en domstol eller en anden kompetent myndighed påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det indklagede at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører regler for bevisførelse, der er gunstigere for klager.

3. Medlemsstaterne kan undlade at anvende stk. 1 i sager, hvor det påhviler en domstol eller den kompetente instans at undersøge sagens faktiske omstændigheder.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder endvidere anvendelse på:

- a) situationer, som er omhandlet i traktatens artikel 141 og, for så vidt der er tale om forskelsbehandling på grundlag af køn, i direktiv 92/85/EØF og 96/34/EF
- b) enhver civilretlig eller administrativ procedure inden for den offentlige eller private sektor, som indebærer klageadgang efter den nationale lovgivning til gennemførelse af de i litra a) omtalte foranstaltninger, med undtagelse af udenretlige ordninger, som er frivillige, eller som er fastsat i den nationale lovgivning.
5. Denne artikel finder ikke anvendelse på straffesager, medmindre medlemsstaterne bestemmer andet.

Kapitel 2*Fremme af ligebehandling — dialog*

Artikel 20

Ligebehandlingsorganer

1. Medlemsstaterne udpeger et eller flere organer til fremme, evaluering og overvågning af, samt til støtte for ligebehandling af kvinder og mænd uden forskelsbehandling på grund af køn. Sådanne organer kan indgå som en del af institutioner, der på nationalt plan har til opgave at forsvare menneskerettighederne eller beskytte enkeltpersoners rettigheder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at disse organer også har kompetence til:

- a) at bistå ofre for forskelsbehandling i forbindelse med deres klager over forskelsbehandling, uden at det berører de rettigheder, ofrene, foreningerne, organisationerne og andre juridiske personer, jf. artikel 17, stk. 2, har
- b) at foretage uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling
- c) at offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling.
- d) på passende niveau at udveksle tilgængelige oplysninger med tilsvarende europæiske organer såsom et fremtidigt europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder.

Artikel 21

Social dialog

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med nationale traditioner og national praksis passende foranstaltninger for at tilskynde til dialog mellem arbejdsmarkedets parter med henblik på at fremme ligebehandling, herunder for eksempel gennem tilsyn med praksis på arbejdspladserne og praksis i forbindelse med adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse, samt gennem tilsyn med kollektive overenskomster, regler for god opførelse, forskning eller udveksling af erfaringer og god praksis.

2. Når det er i overensstemmelse med nationale traditioner og national praksis, tilskynder medlemsstaterne arbejdsmarkedets parter til, uden at det anfægter disses autonomi, at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder, fremme fleksible arbejdsordninger med henblik på at opnå en bedre balance mellem arbejde og privatliv og til på passende niveau at indgå aftaler indeholdende regler om forbud mod forskelsbehandling på de i artikel 1 anførte områder, som falder ind under kollektive overenskomstforhandlinger. Sådanne aftaler skal overholde bestemmelserne i dette direktiv og de relevante nationale gennemførelsesforanstaltninger.

3. Medlemsstaterne tilskynder i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive aftaler eller praksis arbejdsgiverne til på organiseret og systematisk vis at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd i forbindelse med adgang til beskæftigelse samt i forbindelse med erhvervsuddannelse og forfremmelse.

4. Med henblik herpå skal arbejdsgiverne tilskyndes til med jævne mellemrum at udarbejde hensigtsmæssig information til arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter om ligebehandling af kvinder og mænd i virksomheden.

Denne information kan omfatte en oversigt over andelen af mænd og kvinder på de forskellige organisationstrin, deres løn og lønforskellene samt eventuelle foranstaltninger for at forbedre situationen i samarbejde med arbejdstagerrepræsentanterne.

Artikel 22

Dialog med ikke-statslige organisationer

Medlemsstaterne skal tilskynde til en dialog med relevante ikke-statslige organisationer, som i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og praksis har en legitim interesse i at bidrage til bekæmpelsen af forskelsbehandling på grund af køn med henblik på at fremme princippet om ligebehandling.

Kapitel 3*Generelle horisontale bestemmelser*

Artikel 23

Overholdelse

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- a) at alle love og administrative bestemmelser, der strider mod princippet om ligebehandling, ophæves
- b) at bestemmelser, der strider mod princippet om ligebehandling, i individuelle eller kollektive kontrakter eller overenskomster, virksomheders interne regler og vedtægter for selvstændige erhverv og fag samt for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer, eller andre ordninger erklæres eller kan erklæres ugyldige eller ændres
- c) at erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, der indeholder sådanne bestemmelser, ikke kan godkendes eller udvides ved administrative foranstaltninger.

Artikel 24

Viktimisering

Medlemsstaterne indfører i deres retsorden de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagere, herunder arbejdstagerrepræsentanter i henhold til national lovgivning og/eller praksis, mod afskedigelse eller anden ugunstig behandling fra arbejdsgiverens side som reaktion på en klage inden for virksomheden eller enhver form for retsforfølgning, med det formål at sikre, at princippet om ligebehandling iagttages.

Artikel 25

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionerne bliver anvendt. Sanktionerne, der kan omfatte udbetaling af erstatning til ofret, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest den 5. oktober 2005, og meddeler hurtigst muligt eventuelle efterfølgende ændringer.

Artikel 26

Forebyggelse af forskelsbehandling

Medlemsstaterne tilskynder i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive aftaler eller praksis arbejdsgiverne og de ansvarlige for adgang til erhvervsuddannelse til at træffe effektive foranstaltninger til forebyggelse af enhver form for forskelsbehandling på grund af køn, navnlig chikane og sexchikane på arbejdspladsen, i forbindelse med adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse.

Artikel 27

Minimumskrav

1. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde bestemmelser, som er gunstigere for beskyttelsen af princippet om ligebehandling end bestemmelserne i dette direktiv.

2. Gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv er under ingen omstændigheder tilstrækkelig grund til at berettige en nedsættelse af niveauet for arbejdstagerbeskyttelsen på det område, der er dækket af direktivet, uden at dette dog indskrænker medlemsstaternes ret til under hensyn til situationens udvikling at indføre love og administrative bestemmelser, som er forskellige fra dem, der gælder på tidspunktet for direktivets meddelelse, forudsat at direktivets bestemmelser overholdes.

Artikel 28

Forhold til fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser

1. Dette direktiv gælder med forbehold af bestemmelser vedrørende beskyttelse af kvinder, særlig i forbindelse med graviditet og barsel.

2. Dette direktiv gælder med forbehold af bestemmelserne i direktiv 96/34/EF og direktiv 92/85/EØF.

Artikel 29

Integration af kønsaspektet

Medlemsstaterne tager aktivt hensyn til målsætningen om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udformningen og gennemførelsen af love og administrative bestemmelser, politikker og aktiviteter på de områder, der er omhandlet i dette direktiv.

Artikel 30

Formidling af oplysninger

Medlemsstaterne sørger for, at de foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv, samt de allerede gældende bestemmelser på området bringes til alle berørte personers kendskab på enhver egnet måde, og hvor det er relevant på arbejdsstedet.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 31***Beretninger**

1. Senest den ... (*) meddeler medlemsstaterne Kommissionen alle de oplysninger, den har brug for til udarbejdelse af en beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv.

2. Uden at det berører stk. 1, meddeler medlemsstaterne hvert fjerde år Kommissionen teksten vedrørende alle foranstaltninger, som de vedtager i medfør af traktatens artikel 141, stk. 4, samt rapporter om disse foranstaltninger og deres gennemførelse. På grundlag af disse oplysninger vedtager og offentliggør Kommissionen hvert fjerde år en beretning, der indeholder en sammenlignende vurdering af alle disse foranstaltninger under hensyntagen til erklæring 28 til Amsterdam-traktaten.

3. Medlemsstaterne vurderer de beskæftigelsesaktiviteter, der henvises til i artikel 14, stk. 2, for under hensyntagen til den sociale udvikling at træffe afgørelse om, hvorvidt det er begrundet at opretholde de pågældende udelukkelse. De giver regelmæssigt, dog mindst hvert ottende år, Kommissionen oplysninger om resultaterne af denne vurdering.

*Artikel 32***Revision**

Senest den ... (**) foretager Kommissionen en vurdering af, hvordan dette direktiv fungerer, og foreslår de ændringer, den finder nødvendige.

*Artikel 33***Gennemførelse**

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... (***) eller sikrer, at arbejdsmarkedets parter denne dato har indført de nødvendige bestemmelser ved aftale. Medlemsstaterne kan om nødvendigt for at tage hensyn til særlige vanskeligheder råde over et år yderligere for at efterkomme dette direktiv. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at være i stand til at garantere de resultater, der kræves i henhold til dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen teksten vedrørende disse foranstaltninger.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nær-værende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastlægger reglerne for denne henvisning og affattelsen af den nævnte oplysning.

Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der stort set ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.

Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 34***Ophævelse**

1. Med virkning fra den ... (****) ophæves direktiv 75/117/EØF, 76/207/EØF, 86/378/EØF og 97/80/EF uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

2. Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 35***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 36***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

...

...

Formand

Formand

(*) Fire et halvt år efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) Seks et halvt år efter dette direktivs ikrafttræden.

(***) To år efter dette direktivs ikrafttræden.

(****) Tre år efter dette direktivs ikrafttræden.

BILAG I

DEL A

Ophævede direktiver med successive ændringer

Rådets direktiv 75/117/EØF	EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19
Rådets direktiv 76/207/EØF	EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF	EFT L 269 af 5.10.2002, s. 15
Rådets direktiv 86/378/EØF	EFT L 225 af 12.8.1986, s. 40
Direktiv 96/97/EF	EFT L 46 af 17.2.1997, s. 20
Rådets direktiv 97/80/EF	EFT L 14 af 20.1.1998, s. 6
Direktiv 98/52/EF	EFT L 205 af 22.7.1998, s. 66

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national lovgivning og anvendelsesdatoer

(som omhandlet i artikel 34, stk. 1)

Direktiv	Frist for gennemførelse	Anvendelsesdato
Direktiv 75/117/EØF	19.2.1976	
Direktiv 76/207/EØF	14.8.1978	
Direktiv 86/378/EØF	1.1.1993	
Direktiv 96/97/EF	1.7.1997	17.5.1990, for så vidt angår arbejdstagere, undtagen arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende, der inden denne dato havde anlagt søgsmål eller indgivet en dertil svarende administrativ klage i overensstemmelse med national lovgivning. Senest 1.1.1993, for så vidt angår artikel 8 i direktiv 86/378/EØF. Senest 1.1.1999, for så vidt angår artikel 6, stk. 1, litra i), første led, i direktiv 86/378/EØF.
Direktiv 97/80/EF	1.1.2001	22.7.2001, for så vidt angår Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland
Direktiv 98/52/EF	22.7.2001	
Direktiv 2002/73/EF	5.10.2005	

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 75/117/EØF	Direktiv 76/207/EØF	Direktiv 86/378/EØF	Direktiv 97/80/EF	Dette direktiv
-	Artikel 1, stk. 1	Artikel 1	Artikel 1	Artikel 1
-	Artikel 1, stk. 2	-	-	-
-	Artikel 2, stk. 2, første led	-	-	Artikel 2, stk. 1, litra a)
-	Artikel 2, stk. 2, andet led	-	Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 1, litra b)
-	Artikel 2, stk. 2, tredje og fjerde led	-	-	Artikel 2, stk. 1, litra c) og d)
-	-	-	-	Artikel 2, stk. 1, litra e)
-	-	Artikel 2, stk. 1	-	Artikel 2, stk. 1, litra f)
-	Artikel 2, stk. 3 og 4 og artikel 2, stk. 7, tredje afsnit	-	-	Artikel 2, stk. 2
-	Artikel 2, stk. 8	-	-	Artikel 3
Artikel 1	-	-	-	Artikel 4
-	-	Artikel 5, stk. 1	-	Artikel 5
-	-	Artikel 3	-	Artikel 6
-	-	Artikel 4	-	Artikel 7, stk. 1
-	-	-	-	Artikel 7, stk. 2
-	-	Artikel 2, stk. 2	-	Artikel 8, stk. 1
-	-	Artikel 2, stk. 3	-	Artikel 8, stk. 2
-	-	Artikel 6	-	Artikel 9
-	-	Artikel 8	-	Artikel 10
-	-	Artikel 9	-	Artikel 11
-	-	(Artikel 2 i direktiv 96/97/EF)	-	Artikel 12
-	-	Artikel 9a	-	Artikel 13
-	Artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 1	-	Artikel 2, stk. 1	Artikel 14, stk. 1

Direktiv 75/117/EØF	Direktiv 76/207/EØF	Direktiv 86/378/EØF	Direktiv 97/80/EF	Dette direktiv
-	Artikel 2, stk. 6	-	-	Artikel 14, stk. 2
-	Artikel 2, stk. 7, andet afsnit	-	-	Artikel 15
-	Artikel 2, stk. 7, fjerde afsnit, andet og tredje punktum	-	-	Artikel 16
Artikel 2	Artikel 6, stk. 1	Artikel 10	-	Artikel 17, stk. 1
-	Artikel 6, stk. 3	-	-	Artikel 17, stk. 2
-	Artikel 6, stk. 4	-	-	Artikel 17, stk. 3
-	Artikel 6, stk. 2	-	-	Artikel 18
-	-	-	Artikel 3 og 4	Artikel 19
-	Artikel 8a	-	-	Artikel 20
-	Artikel 8b	-	-	Artikel 21
-	Artikel 8c	-	-	Artikel 22
Artikel 3 og 6	Artikel 3, stk. 2, litra a)	-	-	Artikel 23, litra a)
Artikel 4	Artikel 3, stk. 2, litra b)	Artikel 7, litra a)	-	Artikel 23, litra b)
-	-	Artikel 7, litra b)	-	Artikel 23, litra c)
Artikel 5	Artikel 7	Artikel 11	-	Artikel 24
Artikel 6	-	-	-	-
-	Artikel 8d	-	-	Artikel 25
-	Artikel 2, stk. 5	-	-	Artikel 26
-	Artikel 8e, stk. 1	-	Artikel 4, stk. 2	Artikel 27, stk. 1
-	Artikel 8e, stk. 2	-	Artikel 6	Artikel 27, stk. 2
-	Artikel 2, stk. 7, første afsnit	Artikel 5, stk. 2	-	Artikel 28, stk. 1
-	Artikel 2, stk. 7, fjerde afsnit, første punktum	-	-	Artikel 28, stk. 2

Direktiv 75/117/EØF	Direktiv 76/207/EØF	Direktiv 86/378/EØF	Direktiv 97/80/EF	Dette direktiv
-	Artikel 1, stk. 1a	-	-	Artikel 29
Artikel 7	Artikel 8	-	Artikel 5	Artikel 30
Artikel 9	Artikel 10	Artikel 12, stk. 2	Artikel 7, fjerde afsnit	Artikel 31, stk. 1 og 2
-	Artikel 9, stk. 2	-	-	Artikel 31, stk. 3
-	-	-	-	Artikel 32
Artikel 8	Artikel 9, stk. 1, første afsnit, og artikel 9, stk. 2 og 3	Artikel 12, stk. 1	Artikel 7, første, andet og tredje afsnit	Artikel 33
-	Artikel 9, stk. 1, andet afsnit	-	-	-
-	-	-	-	Artikel 34
-	-	-	-	Artikel 35
-	-	-	-	Artikel 36
-	-	Bilag	-	-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 21. april 2004 Rådet et forslag til direktiv baseret på traktatens artikel 141, stk. 3, vedrørende ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 6. juli 2005 (førstebehandling).

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 15. december 2004.

Kommissionen forelagde et ændret forslag den 26. august 2005.

Rådet vedtog en fælles holdning den 10. marts 2006 i henhold til proceduren i traktatens artikel 251.

II. MÅL

De vigtigste formål med dette direktiv, som samler syv eksisterende direktiver ⁽¹⁾ vedrørende lige muligheder og ligebehandling i ét enkelt direktiv, er at gøre fællesskabslovgivningen mere letlæselig og lettilgængelig, at mindske retsusikkerheden ved at indarbejde Domstolens relevante retspraksis og øge klarheden med hensyn til anvendelsen af horisontale bestemmelser i direktiv 2002/73/EF.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger

Rådets fælles holdning er fastlagt i overensstemmelse med omarbejdningsproceduren, og ændringer i teksten, som Kommissionen har foreslået, eller som Rådet eller Europa-Parlamentet har indsat, er tydeligt angivet.

Det bemærkes, at den fælles holdning blev vedtaget enstemmigt på grundlag af uformelle trepartsforhandlinger, efter at der havde været afholdt en række møder mellem det fungerende formandskab (LUX og UK), ordføreren, skyggeordførerne og relevante repræsentanter for Kommissionen. Den 8. december 2005 nåede Rådet (EPSCO) til politisk enighed om teksten, og som led i kompromisaf-talen med Europa-Parlamentet fremlagde både Rådet og Kommissionen erklæringer om forældreorlov til optagelse i Rådets protokol ⁽²⁾.

2. Europa-Parlamentets ændringer

Ved førstebehandlingen den 6. juli 2005 vedtog Europa-Parlamentet 93 ændringer.

2.1. Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet, som Rådet har accepteret

I sin fælles holdning tog Rådet hensyn til 74 ændringer. Rådet:

- accepterede 37 af disse ændringer fuldt ud, og det samme har Kommissionen gjort i sit ændrede forslag. Der er tale om ændring 8, 9, 14, 15, 19, 22, 23, 27, 28, 34, 37-42, 45, 47, 50, 51, 52, 58, 59, 60, 62, 64, 66, 68, 74, 75, 78, 82, 85, 87, 91, 92 og 93.

⁽¹⁾ Der er tale om følgende direktiver: 75/117/EØF (lige løn), 86/378/EØF som ændret ved 96/97/EF (ligebehandling inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger), 76/207/EØF som ændret ved 2002/73/EF (ligebehandling af mænd og kvinder) og 97/80/EF som ændret ved 98/52/EF (bevisbyrde).

⁽²⁾ Dok. 14878/05.

- accepterede 24 ændringer i princippet eller delvis, idet det fulgte Kommissionens tilgang (nr. 2, 5, 6, 11, 17, 18, 20, 21, 24, 107, 31, 32, 35, 36, 108, 43, 48, 49, 56, 71, 72, 76, 80/81/120 og 83)
- nåede til enighed om et kompromis med Europa-Parlamentet om 13 andre ændringer (nr. 4, 101, 25, 26, 55, 88, 61, 67, 69/70, 73, 103, 89/104 og 105).

2.2. Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet, som Rådet ikke har accepteret

Rådet accepterede ikke 14 ændringer af de årsager, Kommissionen fremfører i sit ændrede forslag (nr. 1, 100, 3, 12, 13, 29, 30, 53, 54, 57, 36, 77, 84 og 86). Rådet kunne heller ikke acceptere følgende fem ændringsforslag af tekniske og redaktionelle årsager:

- Ændring 107: Rådet foretrækker at bibeholde den standardbetragtning, der anvendes i forbindelse med henvisning til sammenligningstabeller.
- Titlen i artikel 3 i Kommissionens oprindelige forslag (ændring 33) er overflødig, da Rådet har flyttet denne tekst til artikel 6 og 28.
- Titlen i artikel 20 i Rådets oprindelige forslag (ændring 65) er overflødig, da Rådet har flyttet denne tekst til artikel 19, stk. 4, (bevisbyrde) for konsekvensens skyld.
- I artikel 25 anvendes udtrykket »penalties« i stedet for »sanctions«, fordi dette er den rigtige juridiske term på engelsk (ændring 79).
- Selv om der ikke er tale om en substansforskel i ændring 106, anses Rådets formulering af artikel 33, stk. 2a (ny), for at være klarere.

3. Andre ændringer, som Rådet har foretaget

Rådet har foretaget nogle andre, især tekniske, ændringer i forbindelse med vedtagelsen af den fælles holdning. Disse vedrører kort:

Afsnit II, kapitel 1: Overskriften blev forkortet til »Lige løn« i stedet for »Ligelønsprincippet«.

Afsnit II, kapitel 2: Overskriften blev forkortet til »Ligebehandling i forbindelse med de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger«.

Artikel 6: Overskriften »Personelt anvendelsesområde« er indsat i denne nye artikel (blev udeladt af Europa-Parlamentet i ændring 40).

Afsnit II, kapitel 3: Overskriften blev forkortet til »Ligebehandling for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår«.

Artikel 15, stk. 1, i Kommissionens oprindelige forslag: Teksten er flyttet til artikel 2, stk. 2, litra c) — jf. ændring 31, men Europa-Parlamentet har ikke foreslået en tilsvarende ændring om at udelade teksten i artikel 15, stk. 1.

Afsnit III, kapitel 2: Overskriften blev forkortet til »Fremme af ligebehandling — Dialog«.

Afsnit III, kapitel 3: Afsnit IV (Gennemførelse) er erstattet af kapitel 3 om »Generelle horisontale bestemmelser«.

Betragtning 5 i Kommissionens oprindelige forslag: er udeladt, da den ikke blev anset for at være strengt nødvendig. (»For at skabe sammenhæng er det nødvendigt, at direkte og indirekte forskelsbehandling defineres på én måde«).

Betragtning 41: Der er indsat en standardbetragtning om sammenligningstabellerne, der er omhandlet i artikel 33 om gennemførelse. (»I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.«).

(¹) EUT C 321 af 31.12.2004, s. 1.

Det bemærkes også, at der under den normale juridisk-sproglige procedure mellem de to institutioner er foretaget en række andre tekniske korrektioner i den endelige tekst. De vigtigste er: Artikel 3 er flyttet til de horisontale bestemmelser i afsnit I, hvilket var både Europa-Parlamentet og Rådets hensigt; datoen i artikel 25 er bragt på linje med de oprindelige frister for transponering eller notifikation i artikel 11 og 12, og fristen i artikel 34 (*Ophævelse*) er bragt på linje med datoerne for transponering i artikel 33.

IV. KONKLUSION

Rådet finder, at den fælles holdning som helhed er på linje med de grundlæggende mål i Kommissionens ændrede forslag. Rådet finder også, at det, når det har været muligt inden for grænserne af samarbejdningsproceduren, har taget hensyn til de principielle mål, Europa-Parlamentet forfølger i sine ændringer af Kommissionens oprindelige forslag.
